

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
Τμήμα Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών

Όταν η μουσική συνάντησε την εικόνα
«Πτυχιακή εργασία»

Ειρήνη Σταθάτου

A/M : 17029

Επιβλέπων : Γεώργιος Βρεττάκος, Λέκτορας

2020 –2021

Επιβλέπων καθηγητής και μέλος της εξεταστικής επιτροπής: Γεώργιος
Βρεττάκος, Λέκτορας

Μέλος της εξεταστικής επιτροπής: Αριστείδης Τσινάρογλου, Λέκτορας

Μέλος της εξεταστικής επιτροπής: Γιώργος Μαχιάς, Λέκτορας

Υπεύθυνη Δήλωση :

Βεβαιώνω ότι είμαι συγγραφέας αυτής της πτυχιακής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της, είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην πτυχιακή εργασία. Επίσης έχω αναφέρει τις όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε αυτές αναφέρονται ακριβώς είτε παραφρασμένες. Επίσης βεβαιώνω ότι αυτή η πτυχιακή εργασία προετοιμάστηκε από εμένα προσωπικά ειδικά για τις απαιτήσεις του προγράμματος σπουδών του Τμήματος Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

Η δηλούσα

Handwritten signature in Greek script, reading "Σταθάτου Ε".

Ειρήνη Σταθάτου

Δηλώνω ρητά και ανεπιφύλακτα ότι είμαι κάτοχος των πνευματικών δικαιωμάτων της εργασίας και πως το ψηφιακό τεκμήριο που καταθέτω αποτελεί την τελική και εγκεκριμένη από την εξεταστική επιτροπή μορφή της. Παραχωρώ στη Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής το μη-αποκλειστικό δικαίωμα δημοσίευσης και διάθεσης της ψηφιακής μορφής της εργασίας μου εντός και εκτός του δικτύου του, μέσω του Ιδρυματικού Αποθετηρίου, με την προϋπόθεση ότι διατίθεται με την άδεια που έχω επιλέξει κατά την ηλεκτρονική κατάθεση. Η Βιβλιοθήκη δεν ασκεί κανενός είδους επιμέλεια στο περιεχόμενο της εργασίας μου και ως δημιουργός αναλαμβάνω πλήρως την ευθύνη του περιεχομένου της.

Ο/Η Δηλών/ούσα

Handwritten signature in Greek script, reading "Σταθάτου Ε". The signature is written in black ink on a white background.

Ειρήνη Σταθάτου

Ευχαριστίες

Για την εργασία αυτή, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κύριο Βρεττάκο για την βοήθεια και την καθοδήγησή του. Επίσης θα ήθελα να ευχαριστήσω την οικογένειά μου και τους φίλους μου για την υποστήριξή τους.

Περίληψη

Στα πλαίσια αυτής της πτυχιακής εργασίας γίνεται μια προσπάθεια ανάλυσης του ιστορικού πλαισίου της διαφήμισης, από την αρχαιότητα μέχρι και σήμερα, μέσα από σύντομη βιβλιογραφική έρευνα. Εξετάζεται επίσης η ιστορική εξέλιξη των δίσκων, των εξώφυλλών τους, και εν συνεχεία εξώφυλλων CD. Ακολουθεί περιγραφή της διαδικασίας του φωτογραφικού μου έργου, καθώς και η παρουσίασή του, με συνοδευτικά παραδείγματα εικόνων. Το φωτογραφικό μου έργο αφορά την δημιουργία εξώφυλλων CD, κυρίως της metalcore μουσικής (με κάποιες εξαιρέσεις), η οποία ξεκίνησε στα πλαίσια του μαθήματος «Ειδικά θέματα διαφημιστικής» του έβδομου εξαμήνου.

Περιεχόμενα

Εισαγωγή

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 : Η ιστορία της διαφήμισης

1.1 Ορισμός και σημασία της διαφήμισης

1.2 Η διαφήμιση στην αρχαιότητα – προβιομηχανική εποχή

1.3 Η διαφήμιση στην βιομηχανική εποχή μέχρι και σήμερα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 : Τα εξώφυλλα των δίσκων

2.1 Σύνοψη αναφορά στην ιστορία των δίσκων

2.2 Η ιστορία των εξώφυλλων δίσκων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 : Τεχνική ανάλυση και παρουσίαση του φωτογραφικού μου έργου

3.1 Προετοιμασία

3.2 Τα εξώφυλλά μου

ΕΠΙΛΟΓΟΣ – ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Κατάλογος εικόνων

1. Edison wax cylinder phonograph, circa 1899.
2. A Victor V phonograph, circa 1907.
3. An 1859 Koenig phonograph.
4. Columbia Graphophone Type AZ phonograph
5. Alex Steinweiss - 1959 'Moody Woody'.
6. Steinweiss -Imperial Orchestra under Rich Rodgers.
7. Alex Steinweiss, George Gershwin's *Rhapsody in Blue* performed by André Kostelanetz and his orchestra; Alec Templeton, piano, Columbia Records (1941) Source: *The New York Times*.
8. Alex Steinweiss, Boogie Woogie, C44Album1.
9. Miles, Francis Wolff, Blue Note Records Album cover for Freddie Hubbard, Hub-Tones 1962.
10. Saul Bass, Frank Sinatra Conducts Tone Poems of Color (1956).
11. Francis Wolff, Miles Davis, vol. 1 Blue Note Records BLP 1501 12" LP Vinyl Record (1955) Album Cover Design by John Hermansader.
12. David Stone Martin, Jazz at Saint-Germain Des Pres Don Byas / Bernard Peiffer Verve Records.
13. Paul Bacon, The other side of Benny Golson, 1958/.
14. Burt Goldblatt, Charlie Mariano, Label: Bethlehem BCP 1022, 10" LP 1954.
15. The Beatles, *Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band*, 1967, designed by Peter Blake and Jann Haworth, cover art photograph by Michael Cooper.
16. The Velvet Underground & Nico, *The Velvet Underground & Nico*, 1967, produced and designed by Andy Warhol and Polygram Records.
17. Jimi Hendrix, *Axis: Bold as Love*, Track Records 1967, painting by Roger Law and photo-portrait by Karl Ferris.
18. Bob Dylan, *Bringing It All Back Home*, Columbia Records 1965, photo by Daniel Kramer.

19. Rolling Stones, *Sticky Fingers*, Decca Records 1971, photograph by Billy Name, stylized by Andy Warhol.
20. Led Zeppelin, *Led Zeppelin IV*, Atlantic Records 1971, photograph by Michael Ochs.
21. YES, *Tales from Topographic Oceans*, Atlantic Records 1973, designed and illustrated by Roger Dean.
22. Pink Floyd, *The Dark Side of the Moon*, Harvest Records 1973, designed by Hipgnosis and George Hardie.
23. The Smiths, *The Queen Is Dead*, 1986.
24. Prince, *Sign o' the Times*, Paisley Park Records and Warner Bros 1987, photograph by Jeff Katz.
25. Queen, *The Miracle*, Capitol Records 1989, designer Richard Gray.
26. Bruce Springsteen, *Born in the U.S.A.*, Columbia Records 1984.
27. Nirvana, *Nevermind*, 1991.
28. Green Day, *Dookie*, 1994.
29. Red Hot Chili Peppers, *Blood Sugar Sex Magik*, 1991.
30. Oasis, *Definitely Maybe*, 1994.
31. Green Day, *American Idiot*, 2004.
32. My Chemical Romance, *Three Cheers for Sweet Revenge*, 2004.
33. System of A Down, *Toxicity*, 2001.
34. Radiohead, *Hail to the Thief*, 2003.
35. Bring Me the Horizon, *Sempiternal*, 2013.
36. Avenged Sevenfold, *Nightmare*, 2010.
37. Arctic Monkeys, *AM*, 2013.
38. Slipknot, *We Are Not Your Kind*, 2019.
39. Ειρήνη Σταθάτου, *August Burns Red – Bones*.

40. Ειρήνη Σταθάτου, *While she Sleeps – Our smoke will paint the sky*.
41. Ειρήνη Σταθάτου, *Architects – Gone with the wind*.
42. Ειρήνη Σταθάτου, *Casey- Flowers by the bed*.
43. Ειρήνη Σταθάτου, *Being As An Ocean – Dissolve*.
44. Ειρήνη Σταθάτου, *Defeater – Put the sun into the sea*.
45. Σχολικό project.
46. Wassily Kandinsky, *Composition VIII*, 1923.
47. Wassily Kandinsky, *Composition VII*, 1913, Oil on canvas, 200 x 300 cm, The State Tretyakov Gallery, Moscow.
48. Parkway Drive – *Deep Blue*.
49. Ειρήνη Σταθάτου, *Parkway Drive – Deep Blue*.
50. Ειρήνη Σταθάτου, *Ice Nine Kills – Stabbing in the Dark*, αρχικό.
51. Ειρήνη Σταθάτου, *Ice Nine Kills – Stabbing In The Dark* τελικό.
52. Ειρήνη Σταθάτου, *Deftones – Cherry Waves*.
53. *Vodka Juniors – Dark Poetry*.
54. Ειρήνη Σταθάτου, *Vodka Juniors – Dark Poetry*.
55. Λήψη από σκηνικό φωτογράφισης.
56. Λήψη από σκηνικό φωτογράφισης.
57. Ειρήνη Σταθάτου, *Thrice – Open Water*.
58. Ειρήνη Σταθάτου, *Vanna – Lead Balloon*.
59. Ειρήνη Σταθάτου, *Cigarettes after Sex – Sunsetz*.
60. Ειρήνη Σταθάτου, *The Cure – Lullaby*, αρχικό.
61. Ειρήνη Σταθάτου, *The Cure – Lullaby*, τελικό.
62. Λήψη από σκηνικό φωτογράφισης.
- 63, 64. Στιγμιότυπα από το video clip «Visions» των Bring me the Horizon.
65. Λήψη από σκηνικό φωτογράφισης.

66. «Ουρά», Νίκος Κεσσανλής.
67. Ειρήνη Σταθάτου, *Bring me the Horizon – Visions*.
68. *Touché Amoré – Stage Four*.
- 69,70. Ειρήνη Σταθάτου, *Touché Amoré - Flowers and you*.
71. Ειρήνη Σταθάτου, *Defeater – Letters Home*.
72. Ειρήνη Σταθάτου, *Blessthefall – Black Rose Dying*.
73. Στιγμιότυπο από το video clip των Lastelle «Distant Bodies».
74. Ειρήνη Σταθάτου, *Sleepshaker – This wilted rose*.
- 75,76. Κατασκευή καλειδοσκόπιου.
77. Ειρήνη Σταθάτου, *Architects – Lost Forever// Lost Together*.
78. Δημιουργία θάλασσας για εξώφυλλο «The sea always seems to put me at ease».
79. Ειρήνη Σταθάτου, *Being as an Ocean - The sea always seems to put me at ease*.
80. Ειρήνη Σταθάτου, *Heart in Hand – Only Memories*.
81. Parkway Drive – Atlas.
82. Ειρήνη Σταθάτου, Parkway Drive – Atlas.
83. Στιγμιότυπο από το video clip των My Chemical Romance «Vampires will never hurt you».
84. Λήψη από σκηνικό φωτογράφισης.
85. Ρόμπερτ Βίνε, «Το εργαστήριο του Δόκτωρ Καλιγκάρι».
86. Ρόμπερτ Βίνε, «Το εργαστήριο του Δόκτωρ Καλιγκάρι».
87. Ειρήνη Σταθάτου, My Chemical Romance - Vampires will never hurt you.
88. Ειρήνη Σταθάτου, *Real Friends - The same old songs*.
89. Ειρήνη Σταθάτου, *Radiohead – How to disappear completely*.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στις μέρες μας, συναντάμε συχνότερα τα εξώφυλλα των CD και δίσκων σε ψηφιακές εικόνες, μιας που η αγορά τους αποφεύγεται τις τελευταίες δεκαετίες. Παρόλα αυτά, η εικόνα τους παίζει σημαντικό ρόλο, τόσο για τους καλλιτέχνες, όσο και για το καταναλωτικό κοινό. Για αυτό δημιουργούνται εντυπωσιακά εξώφυλλα, ακόμα και αν αυτά εμφανιστούν μόνο σε πλατφόρμες ακρόασης μουσικής. Με την εξέλιξη της τεχνολογίας και τα μέσα που υπάρχουν στην εποχή μας, οι καλλιτέχνες έχουν άπειρες επιλογές για την παραγωγή εξωφύλλων. Μπορεί ο γραφιστικός σχεδιασμός να κυριαρχεί, όμως δεν παύουν να υπάρχουν αξιοθαύμαστα έργα φωτογραφικού χαρακτήρα. Είναι σημαντικό να αναφερθεί επίσης ότι το κομμάτι της διαφήμισης συνδέεται με τα εξώφυλλα των δίσκων και CD, γεγονός που έχει επηρεάσει την μουσική βιομηχανία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 : Η ιστορία της διαφήμισης

1.1 Ορισμός και σημασία της διαφήμισης

Η διαφήμιση είναι ένας πολύ σημαντικός κλάδος για την ανάπτυξη της αγοράς, της οικονομίας και της κοινωνίας. Οι επιρροές της είναι φανερές τόσο σε οικονομικό και επιχειρηματικό επίπεδο, όσο και σε κοινωνικές αλλαγές που έχουν προκύψει χάρη σε αυτή. Με την εμφάνιση και την υιοθέτησή της, καθώς και με το πέρασμα του χρόνου, υπήρξαν, και υπάρχουν ακόμη, μεταβολές στον τρόπο ζωής και το βιοτικό επίπεδο των κοινωνιών, αφού και με την εξέλιξη της τεχνολογίας μπορούν οι καταναλωτές να ενημερώνονται οποτεδήποτε και με οποιονδήποτε τρόπο επιθυμούν (Φλοκκά, 2012).

Οι ορισμοί της διαφήμισης ποικίλουν, παρόλα αυτά θα αναφερθεί ενδεικτικά ότι «Διαφήμιση είναι η δομημένη και σύνθετη μη προσωπική επικοινωνία πληροφορίας, συνήθως επί πληρωμή και φύσεως πειστικής, σχετικά με κάποιο προϊόν (αγαθό, υπηρεσίες και ιδέες) από συγκεκριμένους φορείς με ποικίλα μέσα» (Arens W. , Arens C. , Weigold & Schaefer, 2014), όπως η τηλεόραση, το ραδιόφωνο, ο κινηματογράφος, το διαδίκτυο, ο τύπος και άλλα μέσα έντυπης μορφής, όπως αφίσες και φυλλάδια.

1.2 Η διαφήμιση στην αρχαιότητα – προβιομηχανική εποχή

Στην ενότητα αυτή θα γίνει μια συνοπτική περιγραφή για την ιστορική εξέλιξη της διαφήμισης, από την αρχαιότητα έως σήμερα.

Αρχικά, πριν την άφιξη των μέσων που προαναφέρθηκαν, η διάδοση της διαφήμισης διέφερε σε μεγάλο βαθμό από την σημερινή πραγματικότητα. Ξεκινώντας από τα αρχαία χρόνια, οι άνθρωποι δεν είχαν ανάγκη την διαφήμιση, διότι τα προϊόντα δεν υπήρχαν ούτε σε αφθονία ούτε σε ποικιλία, και ο μόνος τρόπος για να προσελκίσουν πελάτες ήταν δια του προφορικού λόγου. Την περίοδο αυτή, που ονομάζεται προβιομηχανική εποχή, η οποία «για τον δυτικό πολιτισμό θεωρείται η περίοδος που διαρκεί από τις αρχές της

καταγεγραμμένης ιστορίας έως περίπου τις αρχές του δέκατου ένατου αιώνα», οι αγορές άρχισαν να μεγαλώνουν, η ζήτηση για προϊόντα αυξήθηκε και άρχισε να αναπτύσσεται η ανάγκη για διαφήμιση (Arens W., κ. ά. 2014). Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να τοποθετούνται στον χώρο των αγορών διαφημιστικές πινακίδες-ταμπέλες, ώστε να πληροφορήσουν τους πολίτες για προϊόντα, ενώ οι έμποροι χρησιμοποιούσαν στις πινακίδες τους σύμβολα και ζωγραφιές έτσι ώστε να μπορούν να διαβαστούν και από τους πολίτες που δεν γνώριζαν γράμματα (Θανασούλα, 2009).

Στην συνέχεια, η ανακάλυψη του χαρτιού και του μύλου χαρτιού από τους Κινέζους το 1275, αλλά και η ανακάλυψη της τυπογραφίας από τον Γουτεμβέργιο την δεκαετία του 1440 (Arens W. κ. ά. , 2014), έγιναν η αιτία για μεγάλες αλλαγές στην διαφήμιση. Έγινε τότε η αρχή για την δημιουργία των πρώτων μέσων διαφήμισης, όπως για παράδειγμα τα φυλλάδια και οι αφίσες, και το πρώτο έντυπο μέσω επικοινωνίας, δηλαδή η εφημερίδα. Με αυτόν τον τρόπο ήταν πλέον εφικτός ο διαμοιρασμός της διαφήμισης των προϊόντων και υπηρεσιών, αλλά και ειδήσεων, σε πολλά αντίτυπα και σε πολλές περιοχές, καθώς μέχρι τότε η διαφήμιση περιοριζόταν σε τοπικό επίπεδο, διότι υπήρχε και το εμπόδιο των διαφορετικών διαλέκτων (Θανασούλας, 2009).

1.2 Η διαφήμιση στην βιομηχανική εποχή μέχρι και σήμερα

Ακολούθησε η βιομηχανική εποχή, δηλαδή η εποχή όπου ξεκίνησε η βιομηχανική επανάσταση στην Αγγλία στα μέσα τις δεκαετίας του 1700 (Arens, W. κ. ά. , 2014). Με το ξέσπασμά της, προέκυψαν μεγάλες κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές, καθώς και μαζικές μετακινήσεις στις μεγαλουπόλεις για εύρεση εργασίας στα εργοστάσια (Ambler, Tellis J., 2007). Με τις μετακινήσεις αυτές και τις εξελιγμένες μεθόδους μεταφοράς, ο πληθυσμός των πόλεων αυξήθηκε. Τα καταναλωτικά αγαθά παράγονταν πλέον σε μεγάλες ποσότητες και μπορούσαν να μεταφέρονται από περιοχή σε περιοχή, κάτι που ήταν αδύνατο μέχρι τότε. «Χρησιμοποιώντας μηχανές για τη μαζική παραγωγή προϊόντων με ομοιογενή ποιότητα, οι μεγάλες εταιρείες αύξησαν κατακόρυφα την παραγωγή τους. Για πρώτη φορά ήταν πιο φθινό για κάποιον να αγοράσει ένα προϊόν παρά να το φτιάξει ο ίδιος» (Arens W. κ. ά.,

2014). Για αυτό και αυξήθηκε ραγδαία η ζήτηση των καταναλωτικών αγαθών. (Θανασούλας, 2009). Όλα αυτά είχαν σαν αποτέλεσμα την ανάπτυξη και εξέλιξη των μαζικών αγορών, αλλά και «την δημιουργία της ανάγκης για μαζικό και μη τοπικό μάρκετινγκ, που με την σειρά του οδήγησε σε μαζική διαφήμιση» (Ambler & Tellis J., 2007).

Η ανάγκη αυτή μπορούσε να καλυφθεί χάρη στην εξέλιξη της τεχνολογίας. Ξεκίνησαν σιγά σιγά να κατασκευάζονται τυπογραφικές μηχανές και να χρησιμοποιούνται διάφοροι τρόποι εκτύπωσης, αλλά και να δημιουργούνται νέα μέσα που θα βοηθούσαν στην μαζική προώθηση της διαφήμισης. Ένα από αυτά τα μέσα ήταν η φωτογραφία, η οποία εμφανίστηκε το 1839 και αποτέλεσε, μαζί με τον κινηματογράφο, πολύ σημαντικό ρόλο στην διαφήμιση, καθώς «οι διαφημίσεις μπορούσαν πλέον να παρουσιάζουν το προϊόν, τους ανθρώπους και τις τοποθεσίες» (Arens W. κ. ά., 2014). Με αυτόν τον τρόπο οι καταναλωτές είχαν πια την δυνατότητα να γνωρίζουν πως είναι τα προϊόντα πριν καν τα αγοράσουν. Έτσι, οι διαφημίσεις άρχισαν να εμφανίζονται στις εφημερίδες και τα περιοδικά, γεγονός που βοήθησε στην εξέλιξη των μέσων αυτών. Με τον καιρό, ιδρύθηκαν διαφημιστικά γραφεία και έτσι εμφανίστηκε για πρώτη φορά το επάγγελμα του διαφημιστή. Η διαφήμιση άρχισε να δημιουργεί απαιτήσεις στο καταναλωτικό κοινό, το οποίο αυξήθηκε σημαντικά και ξεκίνησε να ζητά τις επωνυμίες των προϊόντων που γνώριζε, γεγονός που προκάλεσε τον ανταγωνισμό μεταξύ των πωλητών (Ambler & Tellis J., 2007).

Σημαντική ήταν επίσης η εφεύρεση του ραδιοφώνου, με το οποίο η μετάδοση της διαφήμισης γινόταν με ταχύτερους ρυθμούς. Στην συνέχεια, «η εισαγωγή της τηλεόρασης το 1941 έφερε και τη μεγαλύτερη έως τότε διάδοση κάποιου μέσου. Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, οι διαφημίσεις στην τηλεόραση αυξήθηκαν δραματικά και ύστερα από λίγο διάστημα έφτασαν στην κατάσταση που γνωρίζουμε σήμερα: να είναι, δηλαδή, το μεγαλύτερο μέσο διαφήμισης αναφορικά με την απόδοσή του» (Arens, W. κ. ά., 2014). Αργότερα εμφανίστηκε και το διαδίκτυο, το οποίο και αυτό με την σειρά του αποτέλεσε ένα από τα σημαντικότερα μέσα διάδοσης της διαφήμισης. Χάρη σε αυτό, αλλά και την εξέλιξη των ηλεκτρονικών υπολογιστών και των κινητών τηλεφώνων, δόθηκε η δυνατότητα στους καταναλωτές να επιλέγουν τις

πληροφορίες στις οποίες θα έχουν πρόσβαση και να αναζητούν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που τους ενδιαφέρουν οποιαδήποτε στιγμή.

Στις μέρες μας, η διαφήμιση «είναι ένα ισχυρό εργαλείο που αναγγέλλει την διαθεσιμότητα και την τοποθεσία των προϊόντων, περιγράφει την ποιότητα και την τιμή, δίνει στις εταιρείες προσωπικότητα και ταυτόχρονα καθορίζει τις προσωπικότητες των ατόμων που αγοράζουν τα προϊόντα τους, ενώ παράλληλα έχουν και ψυχαγωγικό χαρακτήρα. Κάτι παραπάνω από μια αντανάκλαση της κοινωνίας και των επιθυμιών της, η διαφήμιση μπορεί, ορισμένες φορές να ξεκινήσει και να τελειώσει τάσεις, μόδες και δόγματα, ακόμα και από μόνη της» (Arens, W. κ. ά., 2014/ 33).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 : Τα εξώφυλλα των δίσκων

2.1 Σύντομη αναφορά στην ιστορία των δίσκων

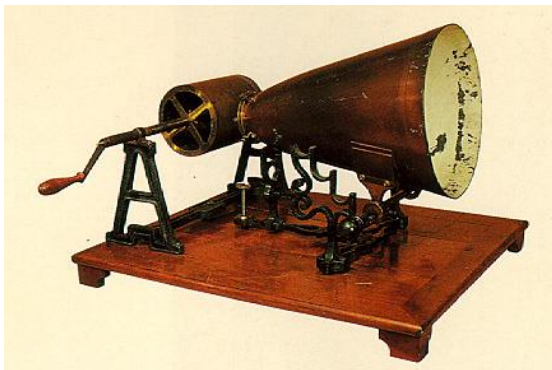
«Ο δίσκος βινυλίου LP (long play) ή δίσκος 33 στροφών είναι ένα είδος φωνογραφικού αποθηκευτικού υλικού, που χρησιμεύει ως μέσο αποθήκευσης και αναπαραγωγής αναλογικού ήχου. Εισήχθη από την Columbia Records το 1948 και υιοθετήθηκε σύντομα ως νέο πρότυπο από το σύνολο της δισκογραφικής βιομηχανίας» (Σάγος, 2020). Τα πρωτότυπα των σημερινών δίσκων βινυλίου είναι οι δίσκοι που αναπτύχθηκαν από τον Emile Berliner τη δεκαετία του 1890 για την εφεύρεση αναπαραγωγής του, το γραμμόφωνο (Σηφάκης, 2013). Πριν όμως από αυτή την εφεύρεση, υπήρξαν και άλλες μηχανές αναπαραγωγής ήχου, η καθεμιά με τα δικά της χαρακτηριστικά και διαφορετικά υλικά κατασκευής, όπως το Phonograph, ο Φωνογράφος (Phonograph), το Γραφόφωνο (Graphophone) (Σηφάκης, 2013) και πολλές παραλλαγές των μηχανών αυτών.

1. Edison wax cylinder phonograph, circa 1899.

2. A Victor V phonograph, circa 1907.

3. An 1859 Koenig phonautograph.

4. Columbia Graphophone Type AZ phonograph

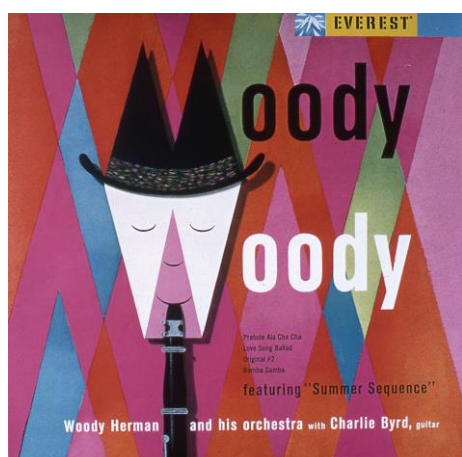
Ωστόσο, οι φωνογραφικοί δίσκοι ήταν το κύριο μέσο που χρησιμοποιήθηκε για αναπαραγωγή μουσικής καθ' όλη τη διάρκεια του 20ού αιώνα (Σηφάκης, 2013). Ακόμα και με την έλευση της κασέτας, οι δίσκοι ήταν από τα κυρίαρχα μέσα στην αγορά. Όμως, η εμφάνιση των ψηφιακών δίσκων (CD) κατά την δεκαετία του 1980, των ψηφιακών αρχείων (mp3) που διαμοιράζονταν μέσω του διαδικτύου, αλλά και των διάφορων συσκευών ακρόασης μουσικής (πχ. mp3, walkman, iPods και κινητά τηλέφωνα), έφεραν μεγάλες αλλαγές στην μουσική βιομηχανία, με αποτέλεσμα να μειωθεί το ενδιαφέρον για τους δίσκους βινυλίου (Hess D., 2017). Παρόλα αυτά, τα βινύλια ακόμα

κατασκευάζονται και πωλούνται, ενώ τα τελευταία χρόνια έχει αυξηθεί το ενδιαφέρον των ακροατών για τους δίσκους, θεωρώντας τους διαχρονικούς και ένα από τα καλύτερης ποιότητας μέσα αναπαραγωγής μουσικής.

2.2 Η ιστορία των εξώφυλλων δίσκων

Αρχικά τα εξώφυλλα των δίσκων χρησιμοποιήθηκαν για πρακτικούς σκοπούς. Η έλευση των δίσκων δημιούργησε την ανάγκη για την κάλυψη και προστασία τους. Έτσι ξεκίνησαν να παράγονται 'θήκες'– 'καλύμματα' από διάφορα υλικά, όπως χαρτί, χαρτόνι, δέρμα και αργότερα πλαστικό. Προέκυψε όμως και άλλη ανάγκη, αυτή της «μετάφρασης των μηνυμάτων της μουσικής σε οπτικά στοιχεία» (Medel, 2014). Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την εμφάνιση του ενδιαφέροντος για εικονογράφηση αυτών των 'καλυμμάτων'.

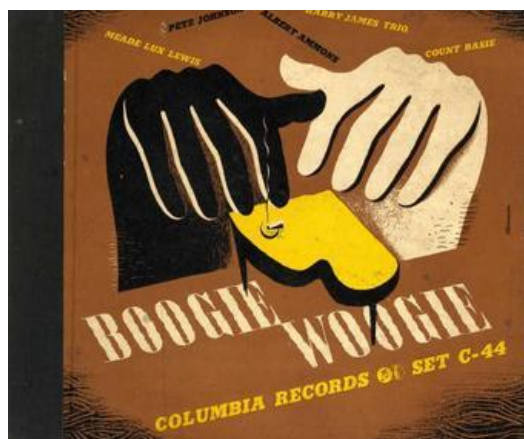
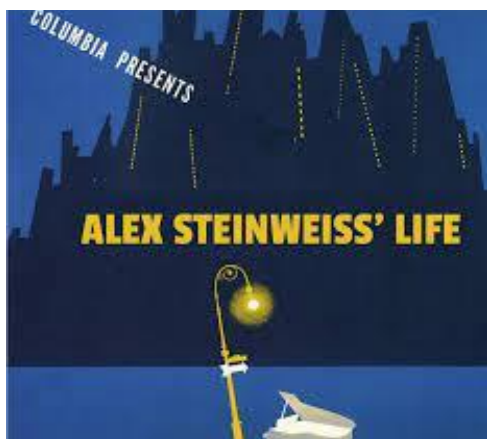
Ο σχεδιασμός των εξωφύλλων ξεκίνησε χάρη στον γραφίστα Alex Steinweiss, ο οποίος ξεκίνησε να εργάζεται για την δισκογραφική εταιρεία Columbia Records το 1938 ως μάνατζερ διαφήμισης (Heller S., 2011). Τα εξώφυλλά του έφεραν επανάσταση στον κόσμο της δισκογραφίας, καθώς έγινε η αρχή για την τέχνη των άλμπουμ (album artwork).

5. Alex Steinweiss - 1959 'Moody Woody'

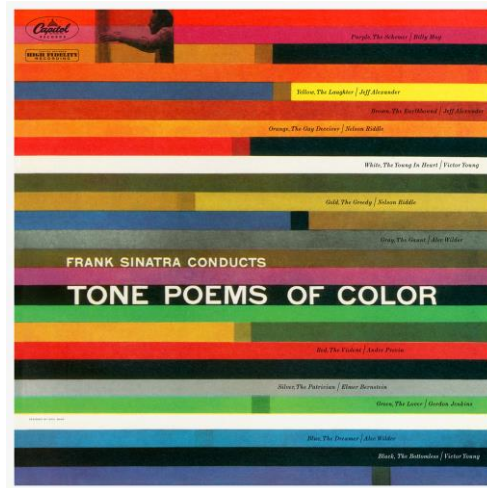
6. Steinweiss - Imperial Orchestra Under Rich Rodgers

7. Alex Steinweiss, George Gershwin's *Rhapsody in Blue* performed by André Kostelanetz and his orchestra; Alec Templeton, piano, Columbia Records (1941) Source: *The New York Times*

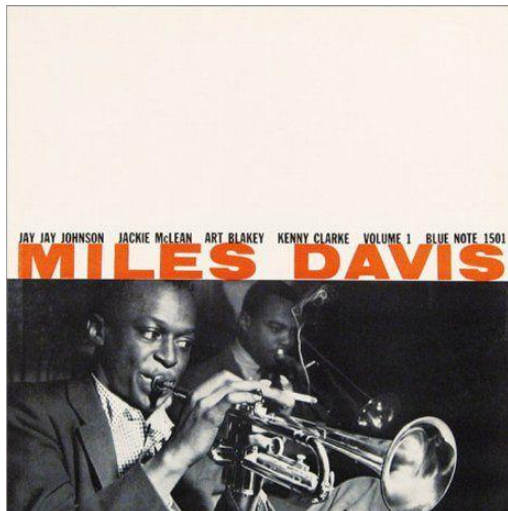
8. Alex Steinweiss, Boogie Woogie, C44Album1

Το παράδειγμα της Columbia Records ακολούθησαν και άλλες δισκογραφικές εταιρείες, ενώ ήταν πια φανερό πως ξεκίνησε ο ανταγωνισμός μεταξύ των εταιρειών και υπήρχε η ανάγκη για διαφοροποίηση. Σχεδιαστές, γραφίστες και φωτογράφοι αναλάμβαναν τον σχεδιασμό εξώφυλλων, οι οποίοι και αναδύθηκαν μέσα από αυτόν. Παραδείγματα τέτοιων καλλιτεχνών αποτελούν οι «Reid Miles, Saul Bass, Francis Wolff, David Stone Martin, Paul Bacon και Burt Goldblatt, οι οποίοι κατάφεραν να εισάγουν φωτογραφία και σχέδια βασισμένα τόσο στο Bauhaus όσο και στην Ελβετική σχολή σχεδιασμού» (Medel, 2014). Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την σημαντική αύξηση πώλησης των δίσκων, γεγονός που έφερε πολλές μεταβολές στην μουσική βιομηχανία, την οποία ώθησε η εμφάνιση του Rock and Roll για τυποποίηση και εμπορευματοποίηση (Medel, 2014). «Καθώς οι καλλιτέχνες έγιναν είδωλα των εφήβων, ο σχεδιασμός των άλμπουμ έγινε το τέλειο όχημα για τη μετάδοση μιας εικόνας που συνήθως είναι πολύ συντηρητική και ασφαλής, ειδικά σχεδιασμένη για να ευχαριστήσει τους Αμερικανούς εφήβους και τους γονείς τους τη δεκαετία του 1950» (Medel, 2014).

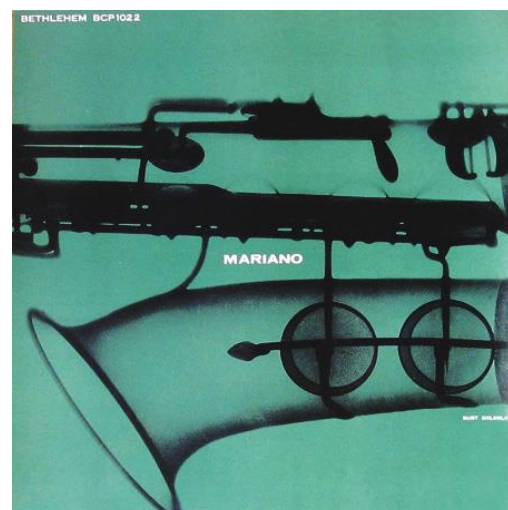
9. Reid Miles, Francis Wolff, Blue Note Records Album cover for Freddie Hubbard, Hub-Tones 1962.

10. Saul Bass, Frank Sinatra Conducts Tone Poems of Color (1956).

11. Francis Wolff, Miles Davis, vol. 1 Blue Note Records BLP 1501 12" LP Vinyl Record (1955) Album Cover Design by John Hermansader

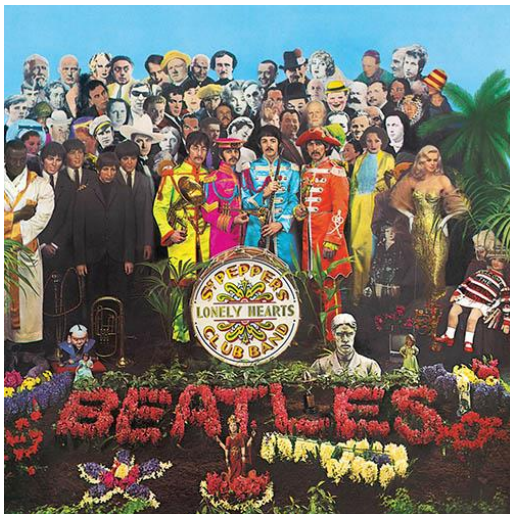
12. David Stone Martin, Jazz at Saint-Germain Des Prés Don Byas / Bernard Peiffer Verve Records.

13. Paul Bacon, *The other side of Benny Golson*, 1958/

14. Burt Goldblatt, *Charlie Mariano*, Label: Bethlehem BCP 1022, 10" LP 1954.

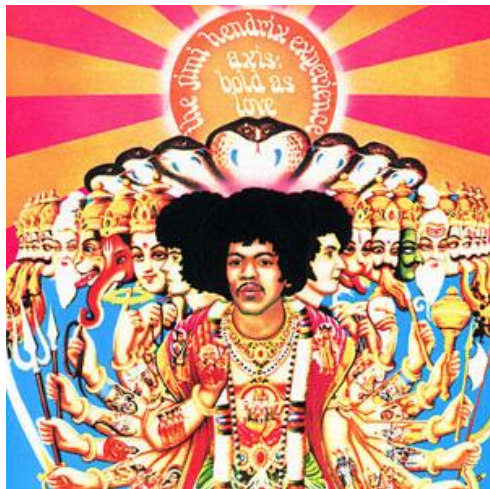
Την επόμενη δεκαετία τα εξώφυλλα δίσκων γνώρισαν μεγάλη άνθιση, χάρη στην επιρροή που άσκησε η δημοτικότητα των καλλιτεχνών, οι οποίοι πλέον μπορούσαν να αποφασίσουν οι ίδιοι για το πως θα είναι το εξώφυλλό τους. Τα εξώφυλλα της δεκαετίας του 1960 ήταν ξεχωριστά, διότι η φωτογραφία και η τέχνη του κολλάζ άρχισαν να συμπεριλαμβάνονται όλο και περισσότερο σε αυτά. Επιπλέον η γέννηση του κινήματος της pop art μαζί με την εμφάνιση της κουλτούρας των χίπις, επηρέασαν ιδιαίτερα την τέχνη των εξώφυλλων δίσκων. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν οι δίσκοι των Beatles, το ευρέως γνωστό εξώφυλλο των Velvet Underground το οποίο σχεδίασε ο Andy Warhol, τα πολύχρωμα εξώφυλλα του Jimi Hendrix, αλλά και τα λίγο πιο σοβαροφανή του Bob Dylan.

15. The Beatles, *Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band*, 1967, designed by Peter Blake and Jann Haworth, cover art photograph by Michael Cooper

16. The Velvet Underground & Nico, *The Velvet Underground & Nico*, 1967, produced and designed by Andy Warhol and Polygram Records.

17. Jimi Hendrix, *Axis: Bold as Love*, Track Records 1967, painting by Roger Law and photo-portrait by Karl Ferris.

18. Bob Dylan, *Bringing It All Back Home*, Columbia Records 1965, photo by Daniel Kramer.

Η ανάδειξη των μεγάλων ροκ συγκροτημάτων την δεκαετία του 1970, όπως Rolling Stones, Led Zeppelin, Yes, Pink Floyd και οι διάφοροι πειραματισμοί στην μουσική τους, επηρέασε σε μεγάλο βαθμό και τα εξώφυλλα των δίσκων τους, τα οποία έγιναν πιο περίπλοκα και εννοιολογικά (Medel, 2014). Ένα πολύ γνωστό παράδειγμα είναι το εξώφυλλο των Pink Floyd "The dark side of the moon", στο οποίο απεικονίζεται «ένα γυάλινο πρίσμα που διασκορπίζει το φως στο χρώμα, ενώ ο σχεδιασμός αντιπροσωπεύει τρία στοιχεία: τον σκηνικό φωτισμό της μπάντας, τους στίχους του άλμπουμ και το αίτημα του Wright για ένα "απλό και τολμηρό" σχέδιο» (Schaffner, 1991).

19. Rolling Stones, *Sticky Fingers*, Decca Records 1971, photograph by Billy Name, stylized by Andy Warhol.

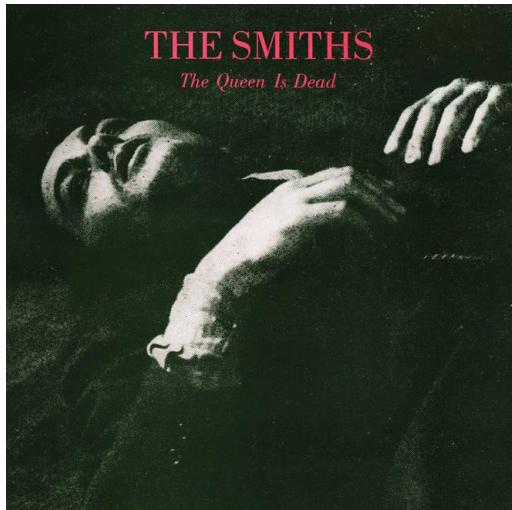
20. Led Zeppelin, *Led Zeppelin IV*, Atlantic Records 1971, photograph by Michael Ochs.

21. YES, *Tales from Topographic Oceans*, Atlantic Records 1973, designed and illustrated by Roger Dean

22. Pink Floyd, *The Dark Side of the Moon*, Harvest Records 1973, designed by Hipgnosis and George Hardie.

Η επόμενη δεκαετία «σηματοδοτήθηκε από δύο γεγονότα που άλλαξαν το κομμάτι της μουσικής βιομηχανίας για πάντα, επηρεάζοντας δραματικά τον τομέα του σχεδιασμού εξωφύλλων» (Medel, 2014). Το πρώτο ήταν η έλευση του μουσικού βίντεο το 1981, το οποίο αναδύθηκε ιδιαίτερα χάρη στα μουσικά κανάλια, ενώ οι προϋπολογισμοί πλέον αφιερώνονταν για την παραγωγή μουσικών βίντεο αντί για εξώφυλλα άλμπουμ. «Ένα άλλο γεγονός που είχε τεράστιο αντίκτυπο στο εξώφυλλο του άλμπουμ ήταν η κυκλοφορία του Compact Disc (CD)», το οποίο εμφανίστηκε ένα χρόνο αργότερα (Medel, 2014). Η κυκλοφορία και η τεράστια διάδοσή του, είχαν σαν αποτέλεσμα την επανέκδοση και αντικατάσταση των παλιών δίσκων με την νέα ψηφιακή μορφή αυτών. Πρόβλημα, όμως, προκάλεσε και στην δημιουργία των εξωφύλλων, τα οποία ήταν πια σε μικρότερη μορφή και η πλαστική θήκη των CD αντικατέστησε την χάρτινη.

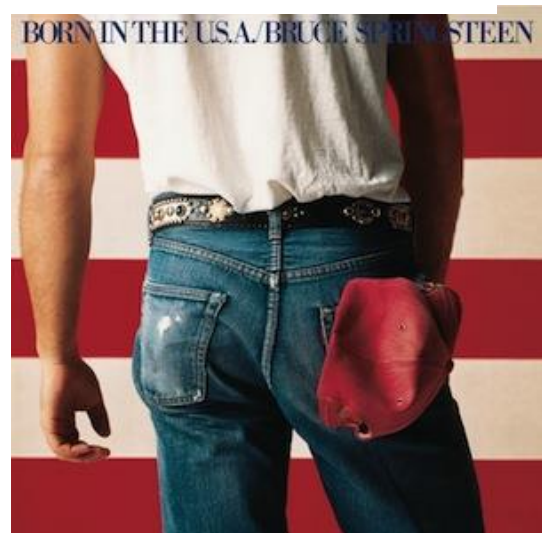
23. The Smiths, *The Queen Is Dead*, 1986.

24. Prince, *Sign o' the Times*, Paisley Park Records and Warner Bros 1987, photograph by Jeff Katz.

25. Queen, *The Miracle*, Capitol Records 1989, designer Richard Gray.

26. Bruce Springsteen, *Born in the U.S.A.*, Columbia Records 1984.

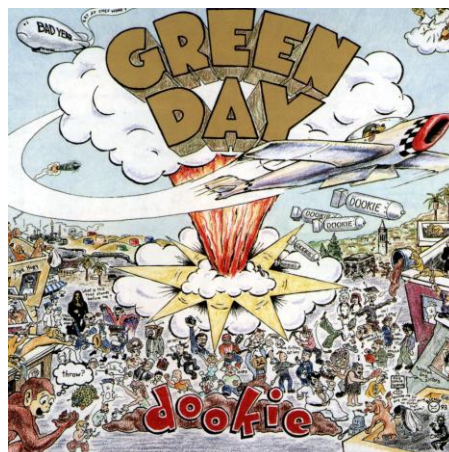
Η εξέλιξη της τεχνολογίας προκάλεσε ακόμη μεγαλύτερη αποδυνάμωση των εξώφυλλων δίσκων και CD την δεκαετία του 1990. Αυτό συνέβη εξαιτίας της ψηφιοποίησης ολόκληρων των άλμπουμ σε μορφή mp3, γεγονός που οδήγησε τους ακροατές – καταναλωτές να μην τα αγοράζουν πια σε τόσο μεγάλο βαθμό όπως πριν. Με την βοήθεια του διαδικτύου, μπορούσαν όλοι

πλέον να τα “κατεβάσουν” στον υπολογιστή τους, να τα αντιγράψουν σε δικά τους CD και να τα ανταλλάξουν. Παρόλα αυτά, στο διαδίκτυο η εικόνα των εξώφυλλων είχε συρρικνωθεί «σε μια ελάχιστη παρουσία σε μια οθόνη», γεγονός που εξάλειψε την ανάγκη για οπτική αναπαράσταση της μουσικής (Medel, 2014). Τα επόμενα χρόνια αναπτύχθηκαν πλατφόρμες, όπως για παράδειγμα το iTunes, στις οποίες έγινε δυνατή η νόμιμη αγορά των δίσκων, αλλά και ιστοσελίδες και online πλατφόρμες ακρόασης μουσικής, κάτι που διευκόλυνε αρκετά τους ακροατές αλλά έφθειρε τον σχεδιασμό των εξωφύλλων.

Παρόλα αυτά «η αναγέννηση της αγοράς βινυλίου είχε μια άλλη ενδιαφέρουσα επίδραση στην οπτική απεικόνιση της μουσικής: έχει ωθήσει τα εξώφυλλα άλμπουμ πέρα από το αρχικό νόημα και τη λειτουργία τους, μετατρέποντάς τα σε ποπ αντικείμενα» (Medel, 2014). Συγκεκριμένα, τα εξώφυλλα των άλμπουμ από τον πρακτικό ρόλο προστασίας που είχαν, αναδύθηκαν στο μέρος της δημόσιας σφαίρας, όπου πλέον εμφανίζονται σε αφίσες, μπλουζάκια και σε οποιοδήποτε μέσο που μπορεί να εμφανιστεί η εικόνα των καλλιτεχνών. Στις μέρες μας, παρά την φθορά τους, δημιουργούνται εξαιρετικά εξώφυλλα με ιδιαίτερα καλλιτεχνικό χαρακτήρα, ενώ παράλληλα με τα CD κυκλοφορούν και βινύλια. Παρακάτω βλέπουμε εξώφυλλα CD από την δεκαετία του '90 μέχρι σήμερα:

27. Nirvana, *Nevermind*, 1991

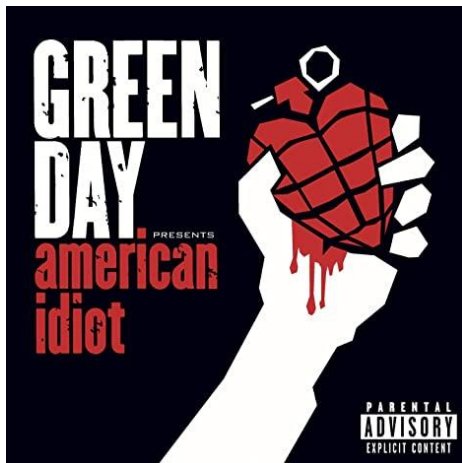
28. Green Day, *Dookie*, 1994.

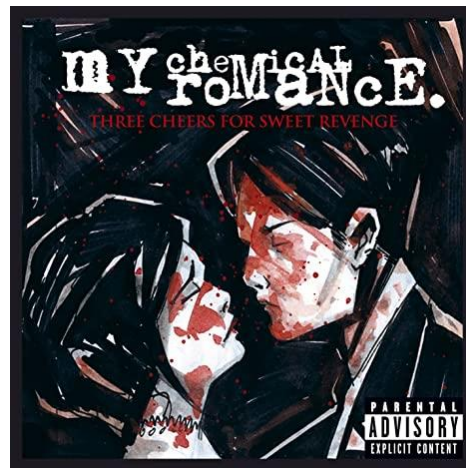
29. Red Hot Chili Peppers, *Blood Sugar Sex Magik*, 1991.

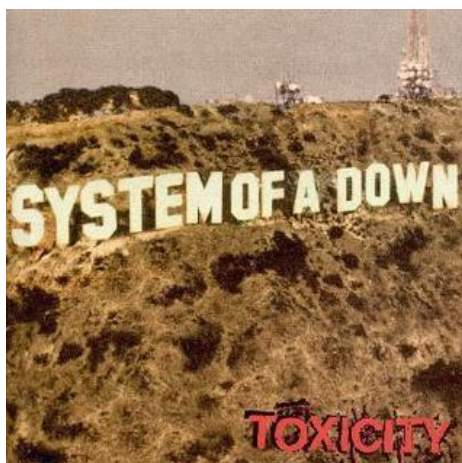
30. Oasis, *Definitely Maybe*, 1994.

31. Green Day, *American Idiot*, 2004

32. My Chemical Romance, *Three Cheers For Sweet Revenge*, 2004

33. System Of A Down, *Toxicity*, 2001

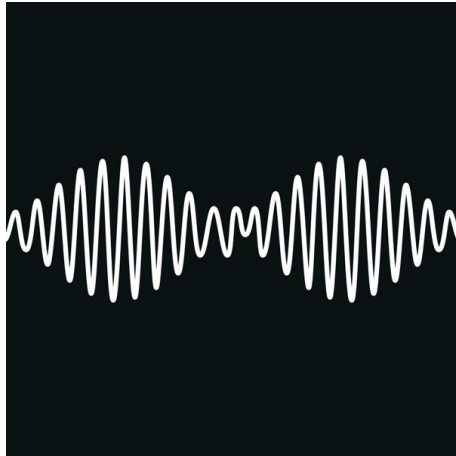
34. Radiohead, *Hail to the Thief*, 2003

35. Bring Me The Horizon, *Sempiternal*, 2013

36. Avenged Sevenfold, *Nightmare*, 2010

37. Arctic Monkeys, *AM*, 2013

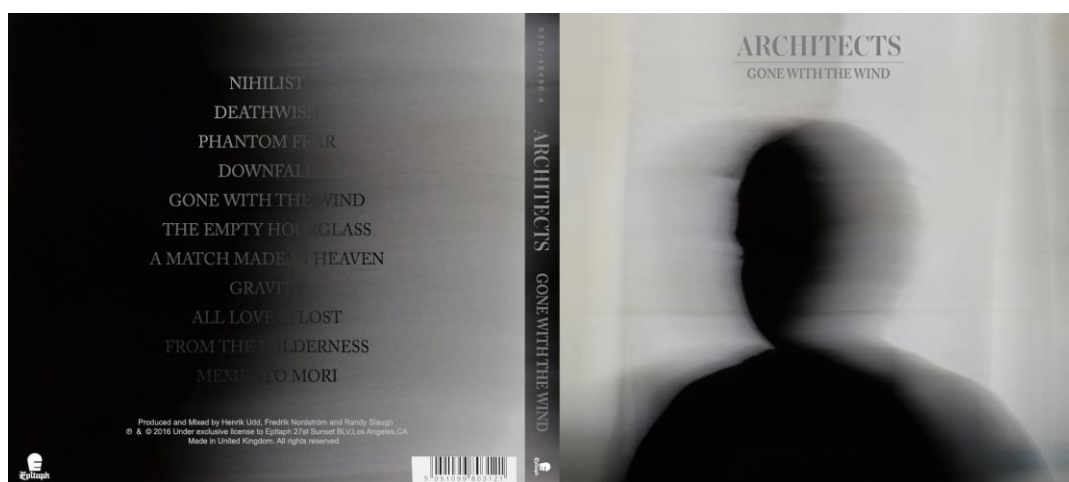
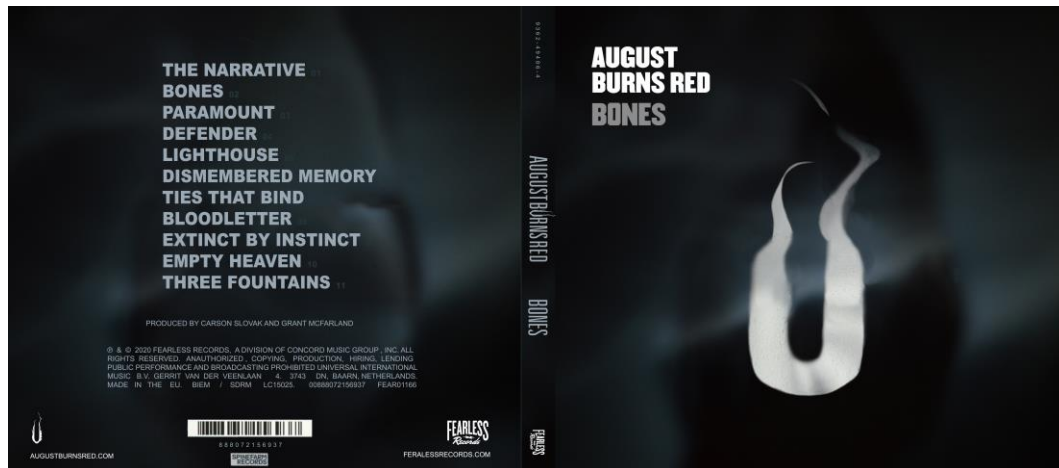
38. Slipknot, *We Are Not Your Kind*, 2019

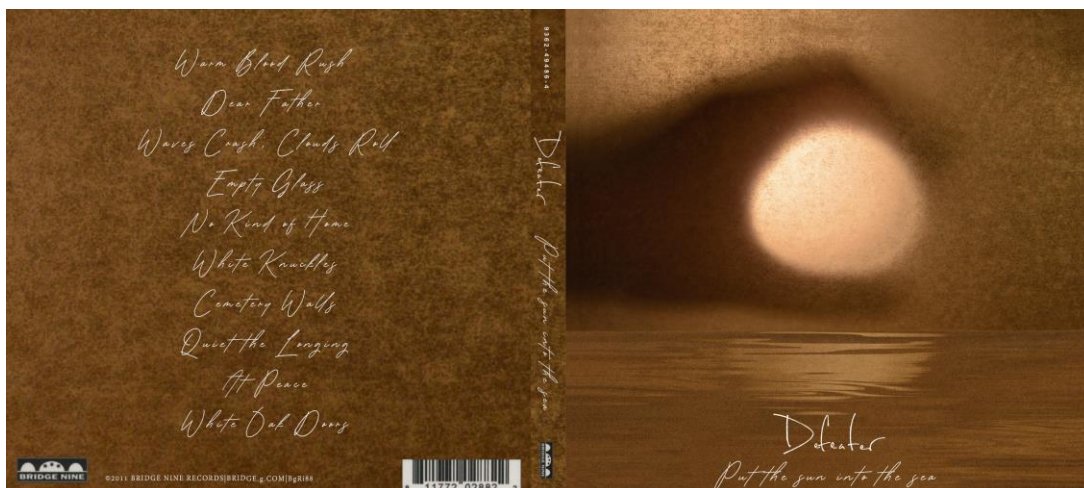
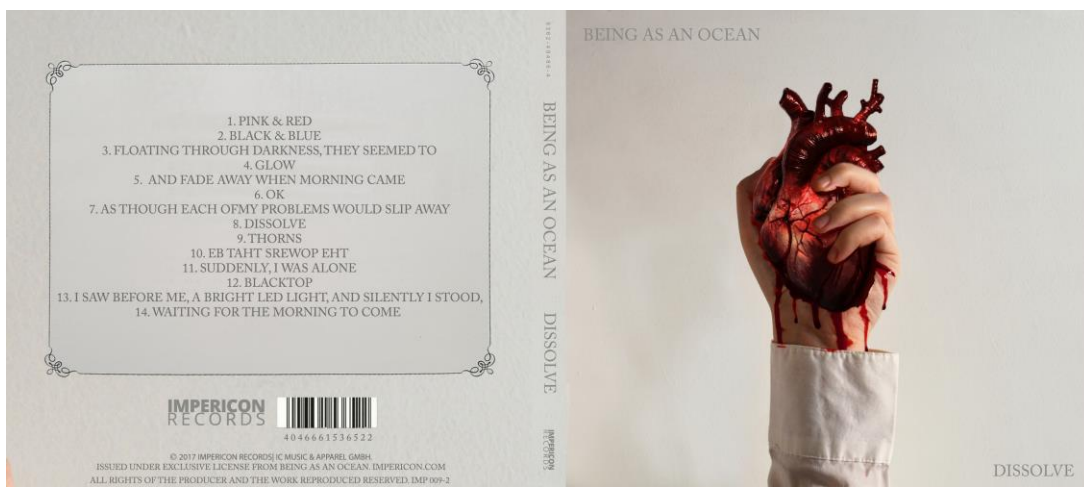
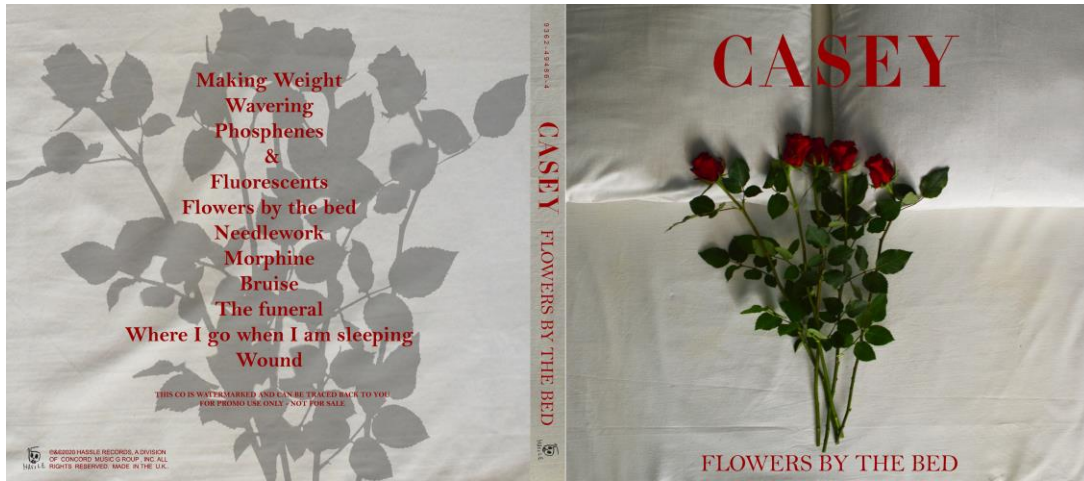
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 : Τεχνική ανάλυση και παρουσίαση του φωτογραφικού μου έργου

3.1 Προετοιμασία

Η πτυχιακή μου εργασία αφορά την δημιουργία εξώφυλλων μουσικών CD, η οποία ξεκίνησε στα πλαίσια του εργαστηρίου του μαθήματος «Ειδικά Θέματα Διαφημιστικής» και συνεχίστηκε για την εκπόνηση της παρούσας εργασίας. Ο κλάδος της μουσικής είναι κάτι που θέλω να το συνδυάσω με την φωτογραφία επαγγελματικά και χάρη σε αυτό το εργαστήριο μου δόθηκε η ευκαιρία για να δοκιμάσω αυτόν τον συνδυασμό. Το ενδιαφέρον μου για τα εξώφυλλα των

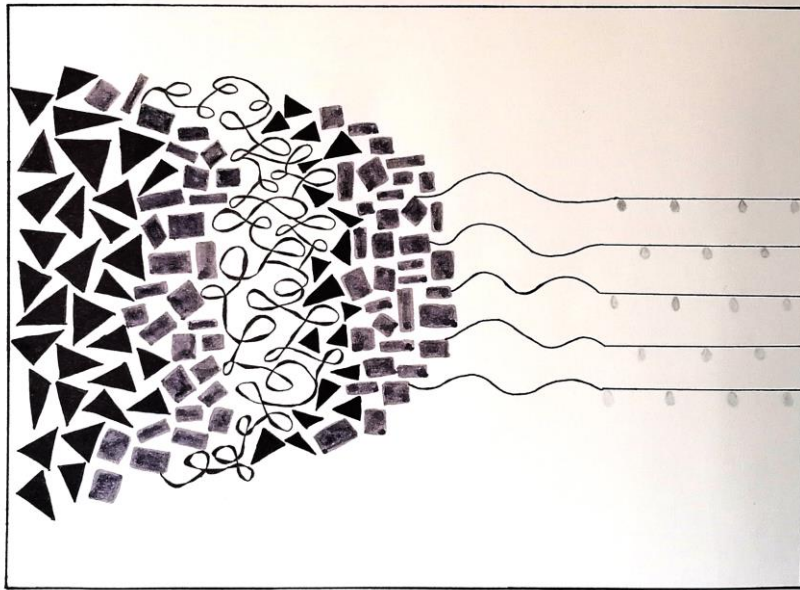
δίσκων και CD υπήρχε πάντοτε, για αυτό και αποφάσισα να πειραματιστώ και να δημιουργήσω τα δικά μου. 'Παντρεύοντας' φωτογραφία, μουσική και γραφιστική, προσπάθησα να φτιάξω με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, εξώφυλλα, κυρίως του αγαπημένου μου είδους μουσικής, δηλαδή της core (που θα αναλυθεί στην συνέχεια), αλλά και άλλων παρόμοιων ειδών. Παρακάτω βλέπουμε τα πρώτα εξώφυλλα που αφορούσαν το μάθημα που προαναφέρθηκε:

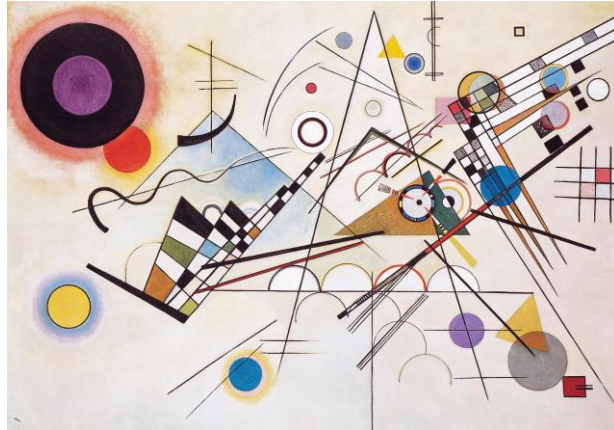
39,40, 41, 42, 43, 44. Ειρήνη Σταθάτου, *August Burns Red – Bones, While she Sleeps – Our smoke will paint the sky, Architects – Gone with the wind, Casey- Flowers by the bed, Being As An Ocean – Dissolve, Defeater – Put the sun into the sea.*

Πριν την φωτογράφιση προηγήθηκε μια διαδικασία αναζήτησης, η οποία είχε μεγάλη σημασία για την αλίευση ιδεών και για την ομαλή σειρά των λήψεων. Αρχικά, αναζήτησα τα αγαπημένα μου συγκροτήματα και τραγούδια και έφτιαξα μια λίστα με αυτά, κρατώντας εκείνα που μου κινούσαν περισσότερο το ενδιαφέρον. Μελετώντας τους τίτλους των τραγουδιών, και σε πολλές περιπτώσεις τους στίχους τους, δημιουργούνταν εικόνες στο μυαλό μου τις οποίες θέλησα να μετατρέψω σε φωτογραφίες. Με αυτό το σκεπτικό λειτούργησα για τις περισσότερες λήψεις μου. Σε αυτή την σκέψη με οδήγησε αρχικά ένα σχολικό project στα πλαίσια ενός μαθήματος γραφιστικής. Στο project αυτό έπρεπε να δημιουργήσουμε ένα γραφιστικό έργο μελετώντας το αγαπημένο μας τραγούδι και τα συναισθήματα που μας προκαλεί όταν το ακούμε και να το αποδώσουμε στο χαρτί με σχήματα και γραμμές.

45. Σχολικό project.

Επίσης, συνέβαλλαν σε αυτό και οι επιρροές από το έργο του ζωγράφου Wassily Kandinsky, ο οποίος ασχολήθηκε με την σχέση μεταξύ της ζωγραφικής και της μουσικής, μετατρέποντας τους ήχους σε χρώματα και σχήματα.

46. Wassily Kandinsky, Composition VIII, 1923.

47. Wassily Kandinsky, Composition VII, 1913, Oil on canvas, 200 x 300 cm, The State Tretyakov Gallery, Moscow.

Επιπλέον θα ήθελα να αναφέρω ότι το κάθε εξώφυλλο δημιουργήθηκε με διαφορετικούς τρόπους και μέσα στον δικό μου χώρο, μιας που λόγω της πανδημίας δεν είχα την δυνατότητα να χρησιμοποιήσω το στούντιο διαφημιστικής του ΠΑΔΑ. Παρόλα αυτά, ο φυσικός φωτισμός και ο τεχνητός που διαθέτω (κυρίως λάμπες γραφείου) βοήθησαν σε αρκετά μεγάλο βαθμό στις λήψεις μου. Θα ήταν σωστό να αναφερθεί το γεγονός ότι εκτός από το εξώφυλλο των CD, έχω ασχοληθεί και με το οπισθόφυλλο και την 'πλάτη' τους, για αυτό παρουσιάζονται σαν σύνολο. Να επισημάνω επίσης ότι για τα εξώφυλλα, τα οπισθόφυλλα και τις γραμματοσειρές, έγινε έρευνα για τα υπάρχοντα εξώφυλλα του κάθε συγκροτήματος, ώστε να ταιριάζει η αισθητική τους με εκείνα που θα δημιουργούσα εγώ.

Στα οπισθόφυλλα, εκτός από τα τραγούδια των καλλιτεχνών, αναφέρονται και μερικές πληροφορίες για την παραγωγή των CD, τοποθετείται το barcode και

το logo της εκάστοτε δισκογραφικής εταιρείας, τα οποία υπάρχουν και στα πρωτότυπα. Επίσης, τα ονόματα των καλλιτεχνών είναι υπαρκτά, καθώς και οι τίτλοι των άλμπουμ τους, στις περισσότερες περιπτώσεις, με κάποιες αναγκαίες αλλαγές.

Ο εξοπλισμός που χρησιμοποίησα σε όλες τις λήψεις μου ήταν:

Φωτογραφική μηχανή: Nikon D3200

Φακός: AF-SDXNIKKOR 18-55mm VR II

Τρίποδο: HAMA Star 61 4161

3.2 Τα εξώφυλλά μου

Το πρώτο εξώφυλλο αφορά το CD του metalcore συγκροτήματος Parkway Drive με τίτλο «Deep Blue». Το metalcore είναι ένα είδος μουσικής που συνδυάζει στοιχεία της μέταλ και της ρυκ, με καθαρά φωνητικά, screams (ουρλιαχτά) και με ιδιαίτερη έμφαση στην κιθάρα και τα ντραμς.

Η ιδέα για αυτή την εικόνα προήλθε χάρη στον τίτλο του CD («Deep Blue»), με την βοήθεια του οποίου φαντάστηκα ένα νυχτερινό τοπίο με σκούρα μπλε θάλασσα, ενώ για την σύνθεση εμπνεύστηκα από το υπάρχον εξώφυλλο του συγκροτήματος.

48. Parkway Drive – Deep Blue

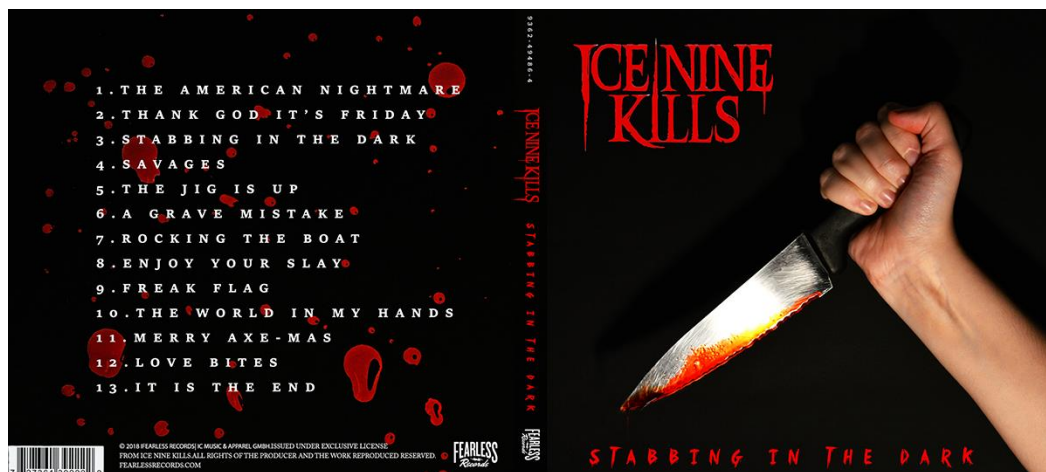

49. Ειρήνη Σταθάτου, Parkway Drive – Deep Blue.

Για την δημιουργία αυτού του εξώφυλλου χρησιμοποίησα: για την θάλασσα ένα μπλε σατέν ύφασμα, πάνω στο οποίο έβαλα μια μεμβράνη για την ενίσχυση του υγρού εφέ. Για τον ουρανό τοποθέτησα ένα μαύρο χαρτόνι, πάνω στο οποίο φώτιζα με έναν φακό, ώστε να δημιουργηθεί το φεγγάρι. Δοκιμάζοντας διάφορους τρόπους για να φτιάξω τα σύννεφα, όπως καπνός από τσιγάρο, κατέληξα στο να γίνουν με την βοήθεια του Photoshop, με την χρήση πινέλων σε σχήματα σύννεφου. Στο Photoshop δημιούργησα και μια ελαφριά σκιά του φεγγαριού πάνω στην θάλασσα. Ο φωτισμός που χρησιμοποίησα ήταν φυσικό φως από παράθυρο. Επίσης χρειάστηκε λίγη επεξεργασία το κομμάτι της θάλασσας, στην οποία βελτίωσα την φωτεινότητα, το κοντράστ και λίγο το μπλε χρώμα για να φαίνεται πιο σκούρο. Για το οπισθόφυλλο και την 'πλάτη', «έκοψα» ένα κομμάτι από την εικόνα του εξωφύλλου, χωρίς να κάνω περαιτέρω επεξεργασία. Όσον αφορά τις γραμματοσειρές, το logo του συγκροτήματος το βρήκα στο διαδίκτυο, ενώ για τον τίτλο του CD και των υπόλοιπων κειμένων χρησιμοποίησα μια γραμματοσειρά παρεμφερή με εκείνη του υπάρχοντος εξωφύλλου, δανείζοντας και τις τελείες δεξιά και αριστερά του τίτλου και των τίτλων των τραγουδιών.

Το δεύτερο εξώφυλλο αφορά, και αυτό, την metalcore μουσική και το συγκρότημα Ice Nine Kills. Ο τίτλος του εξωφύλλου μου είναι βασισμένος

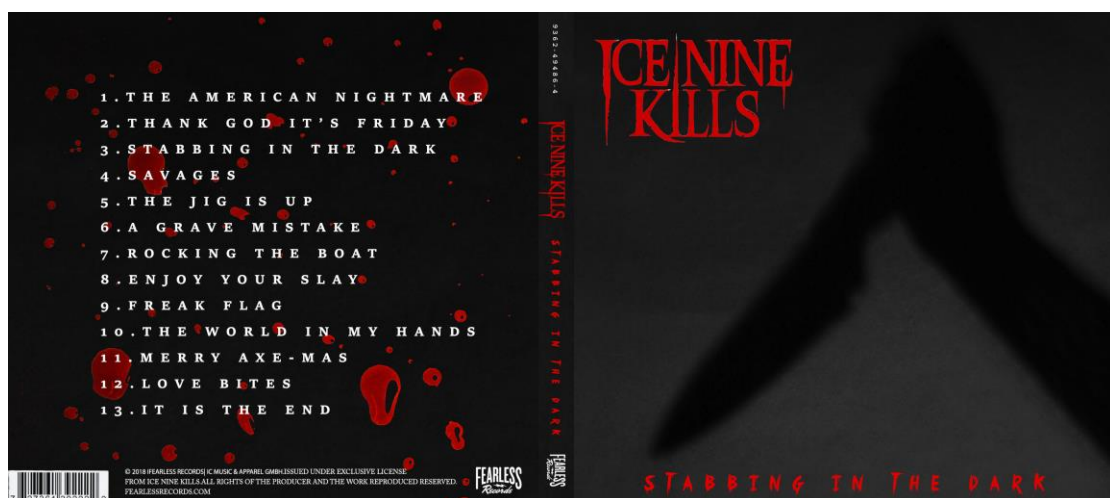
στον τίτλο του ομότιτλου τραγουδιού του συγκροτήματος «Stabbing in the dark». Λόγω του ότι το συγκεκριμένο συγκρότημα έχει γράψει τραγούδια, έχει δημιουργήσει άλμπουμ και έχει γυρίσει video clip βασισμένα σε κλασικές ταινίες θρίλερ, θέλησα να δημιουργήσω και εγώ κάτι που θα μπορούσε να τους αντιπροσωπεύσει. Έτσι ακούγοντας το τραγούδι προσπάθησα να σκεφτώ πως θα μπορούσα να εικονογραφήσω τον τίτλο του. Αρχικά σκέφτηκα να φωτογραφίσω το χέρι μου κρατώντας ένα μαχαίρι με αίματα πάνω του (ψεύτικο αίμα για μακιγιάζ), υπονοώντας ότι έχει μαχαιρώσει κάποιον, σε ένα μαύρο φόντο (μαύρο χαρτόνι) και τεχνητό φωτισμό (λάμπα γραφείου) από κάτω προς τα πάνω.

50. Ειρήνη Σταθάτου, *Ice Nine Kills – Stabbing in the Dark*, αρχικό.

Όμως, η αληθοφάνεια του χεριού δεν με ικανοποίησε. Για αυτό αποφάσισα να κρατήσω την ιδέα, αλλά να αλλάξω με κάποιο τρόπο την αισθητική της εικόνας. Έτσι, αντί για το χέρι μου, φωτογράφισα την σκιά του με το μαχαίρι με την ίδια πόζα και το μαύρο φόντο όπως προηγουμένως. Ο φωτισμός ήταν πάλι τεχνητός (λάμπα γραφείου), με τον οποίο πειραματίστηκα ως προς την τοποθέτησή του, ώστε να είναι εμφανής η σκιά. Για την λήψη αυτή χρειάστηκε τρίποδο και η λειτουργία της μηχανής με το χρονομέτρο, ενώ για την σωστή τοποθέτηση του χεριού μου για το πώς πρέπει να φαίνεται στην κάμερα, με κατεύθυνε η αδερφή μου. Παρόλο που το χαρτόνι που χρησιμοποίησα για φόντο ήταν μαύρο, στην εικόνα εμφανίζεται σκούρο γκρι, διότι ήθελα να φαίνεται μαύρη η σκιά του χεριού, για αυτό και αποφάσισα να μην διορθώσω το φόντο στην επεξεργασία, επειδή θα φαινόταν ολόκληρη η εικόνα μαύρη.

Για το οπισθόφυλλο, φωτογράφισα στο ίδιο μαύρο χαρτόνι πιτσιλιές από το φεύτικο αίμα, οι οποίες χρειάστηκαν αρκετή επεξεργασία ώστε να έχουν την σωστή φωτεινότητα, κοντράστ και το επιθυμητό χρώμα. Για την 'πλάτη', «έκοψα» ένα κομμάτι από την εικόνα του εξωφύλλου, ώστε να είναι παρόμοια τα χρώματα. Το logo του συγκροτήματος το βρήκα στο διαδίκτυο, αλλά άλλαξα το χρώμα του, κάνοντάς το ίδιο με αυτό από τις πιτσιλιές αίματος του οπισθόφυλλου, ενώ για τον τίτλο του CD και των υπόλοιπων κειμένων προσπάθησα να βρω γραμματοσειρές που να έμοιαζαν με εκείνες που έχουν χρησιμοποιηθεί γενικότερα στα άλμπουμ τους.

51. Ειρήνη Σταθάτου, *Ice Nine Kills – Stabbing In The Dark* τελικό.

Το τρίτο εξώφυλλο δημιουργήθηκε για το συγκρότημα Deftones με τον τίτλο «Cherry Waves». Το συγκρότημα παίζει εναλλακτική μέταλ και nu metal μουσική. Το nu metal είναι ένα υποείδος της μέταλ μουσικής, συνδυασμένη και με άλλα είδη μουσικής, όπως το hip hop.

Επηρεασμένη από τον ομώνυμο τίτλο του τραγουδιού τους, θέλησα να δημιουργήσω κύματα τα οποία να έχουν παρόμοιο χρώμα με αυτό των κερασιών, για αυτό χρησιμοποίησα ένα σατέν ύφασμα ροζ χρώματος, στο οποίο έκανα κάποιες πτυχωσεις για να φαίνονται σαν κύματα. Το χρώμα της εικόνας το επεξεργάστηκα στην συνέχεια, ώστε να πλησιάζει προς το κόκκινο. Επειδή ακούγοντας το τραγούδι αυτό μου προκλήθηκαν αισθήματα ηρεμίας και γαλήνης, θέλησα να αποδώσω στην εικόνα μου μια παρόμοια αισθητική, αλλά και την αίσθηση της κίνησης. Για να το πετύχω αυτό δοκίμασα,

κρατώντας την κάμερα, να την μετακινώ προς τα δεξιά ή τα αριστερά, έχοντας επιλέξει ένα πολύ κλειστό διάφραγμα (f /22) και πολύ χαμηλή ταχύτητα (1/2), ώστε να προλαβαίνω να κουνάω την κάμερα, και φυσικό φως από παράθυρο. Για το οπισθόφυλλο και την 'πλάτη', «έκοψα» ένα κομμάτι από την εικόνα του εξωφύλλου. Όσον αφορά τις γραμματοσειρές, το όνομα του συγκροτήματος το βρήκα στο διαδίκτυο, ενώ για τον τίτλο του CD επέλεξα μια γραμματοσειρά που να μοιάζει με αυτή του logo, προσθέτοντας και μια πολύ λεπτή γραμμή ανάμεσά τους για να τα χωρίζει. Για τα κείμενα του οπισθόφυλλου χρησιμοποίησα μια γραμματοσειρά παρεμφερή με εκείνες που έχει επιλέξει το συγκρότημα για άλλα οπισθόφυλλά του.

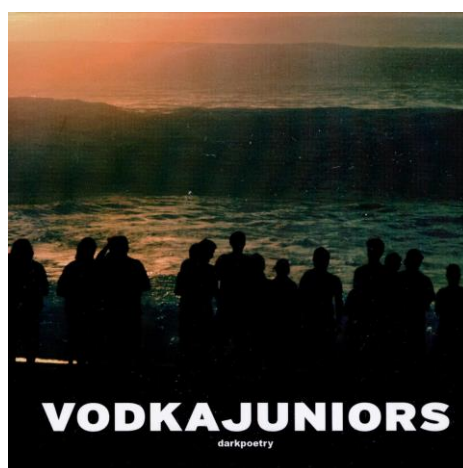

52. Ειρήνη Σταθάτου, Deftones – Cherry Waves.

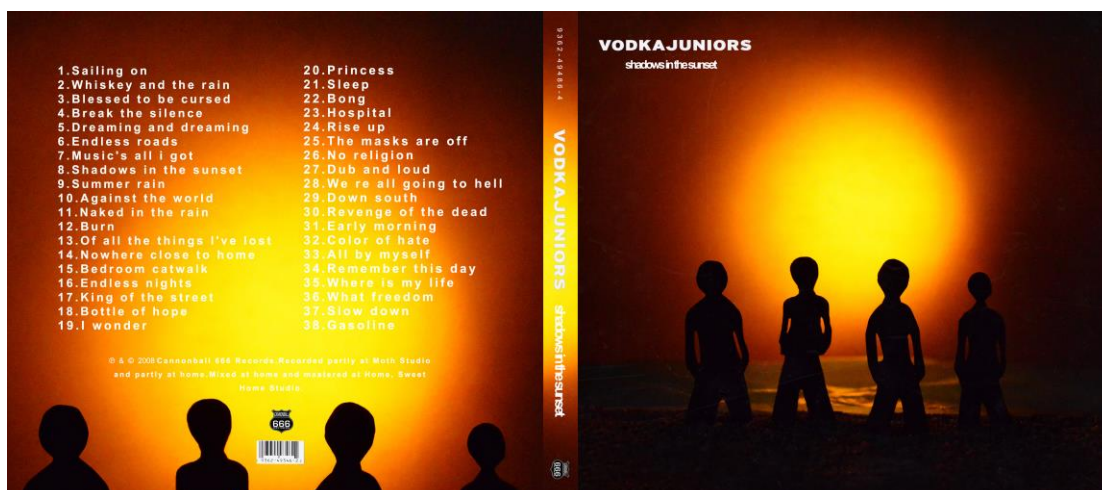
Το τέταρτο εξώφυλλο δημιουργήθηκε για το ελληνικό hardcore punk συγκρότημα Vodka Juniors με τίτλο «Shadows in the sunset». Η hardcore punk, είναι μια υποκατηγορία της punk μουσικής, με πιο γρήγορους ρυθμούς και μικρής διάρκειας τραγούδια.

Η επιρροή μου για αυτό το εξώφυλλο ήταν ο ίδιος ο τίτλος, που είναι και τίτλος του τραγουδιού τους, για αυτό και προσπάθησα να φτιάξω σκιές – σιλουέτες σε ένα ηλιοβασίλεμα. Για τις σιλουέτες έκοψα μαύρο χαρτόνι με σχήμα ανθρώπου και τα τοποθέτησα πάνω σε άμμο. Για την θάλασσα χρησιμοποίησα μια γαλάζια σακούλα την οποία έβαλα πάνω σε λευκό χαρτί για να φαίνεται πιο καθαρό και ανοιχτό το χρώμα της. Για το ηλιοβασίλεμα χρειάστηκαν πολλά στρώματα για να βγει όσο ρεαλιστικό γινόταν:

τοποθέτησα μια λάμπα γραφείου πολύ κοντά σε κίτρινες και κόκκινες διαφάνειες, για να δημιουργηθεί το πορτοκαλί χρώμα και το στρογγυλό σχήμα. Πάνω από αυτές ένα άσπρο σεντόνι και πάνω από αυτό, ένα φύλλο λαδόκολλας, ώστε να δημιουργηθεί η αίσθηση του κόκκου. Την έντονη κοκκίδωση την προτίμησα επειδή μου άρεσε πολύ η αισθητική του εξώφυλλου της ίδιας μπάντας με τίτλο «Dark Poetry», για αυτό και επέλεξα ISO 6400, αλλά πρόσθεσα και ένα layer στην επεξεργασία, με κόκκους και γρατζουνιές με χαμηλό opacity. Επίσης στην επεξεργασία έκανα την εικόνα πιο φωτεινή και ανέβασα λίγο το contrast. Για το οπισθόφυλλο και την ‘πλάτη’, «έκοψα» ένα κομμάτι από την εικόνα του εξωφύλλου. Όσον αφορά τις γραμματοσειρές, το όνομα του συγκροτήματος το βρήκα στο διαδίκτυο, ενώ για τον τίτλο του CD επέλεξα μια γραμματοσειρά που να μοιάζει με αυτή του logo. Για τα κείμενα του οπισθόφυλλου χρησιμοποίησα μια γραμματοσειρά παρεμφερή με εκείνες που έχει επιλέξει το συγκρότημα για άλλα οπισθόφυλλά του.

53. Vodka Juniors – Dark Poetry.

55. Λήψη από σκηνικό φωτογράφισης.

Το πέμπτο εξώφυλλο αφορά το post- hardcore συγκρότημα Thrice και έχει τίτλο «Open Water». Το post-hardcore είναι ένα είδος μουσικής με στοιχεία punk hardcore και punk rock.

Για αυτό το εξώφυλλο προσπάθησα να σκηνοθετήσω την εικόνα που είχα στο μυαλό μου, ακούγοντας το τραγούδι με τον ομώνυμο τίτλο. Φαντάστηκα λοιπόν μια εικόνα μέσα σε βυθό, με μια πηγή φωτός στο πάνω μέρος και βράχους στα δεξιά και αριστερά. Για να το κατασκευάσω αυτό, χρησιμοποίησα ένα βάζο με νερό και άμμο, στο οποίο για να δημιουργηθούν οι μπουρμπουλήθρες, έριχνα νερό με σύριγγα. Πίσω από το βάζο κόλλησα ένα μπλε χαρτόνι, για να δημιουργηθεί η αίσθηση της θάλασσας. Για την πηγή φωτός, έβαλα έναν φακό που κρεμόταν από το τρίποδο για να είναι σταθερός, αλλά επειδή σαν αποτέλεσμα δεν με ικανοποίησε πλήρως, πρόσθεσα με πινέλο του Photoshop μια επιπλέον πηγή φωτός. Για τους βράχους, χρησιμοποίησα έτοιμες εικόνες που βρήκα στο διαδίκτυο, τις οποίες επεξεργάστηκα, τόσο σε φωτισμό όσο και σε χρώμα, για να εναρμονίζονται με την υπόλοιπη εικόνα. Επίσης στην εικόνα έβαλα επιπλέον layers από άλλες φωτογραφίες που τράβηξα, για να προσθέσω περισσότερη άμμο και

μπουρμπουλήθρες, αλλά και για να βελτιώσω την 'θάλασσα'. Επέλεξα επίσης να προσθέσω δύο εικόνες, μια με κύματα θάλασσας και μια με εφέ από νερό, με χαμηλό opacity, ώστε να φαίνεται πιο αληθοφανής ο βυθός. Επίσης διόρθωσα λίγο την φωτεινότητα και το κοντράστ.

56. Λήψη από σκηνικό φωτογράφισης.

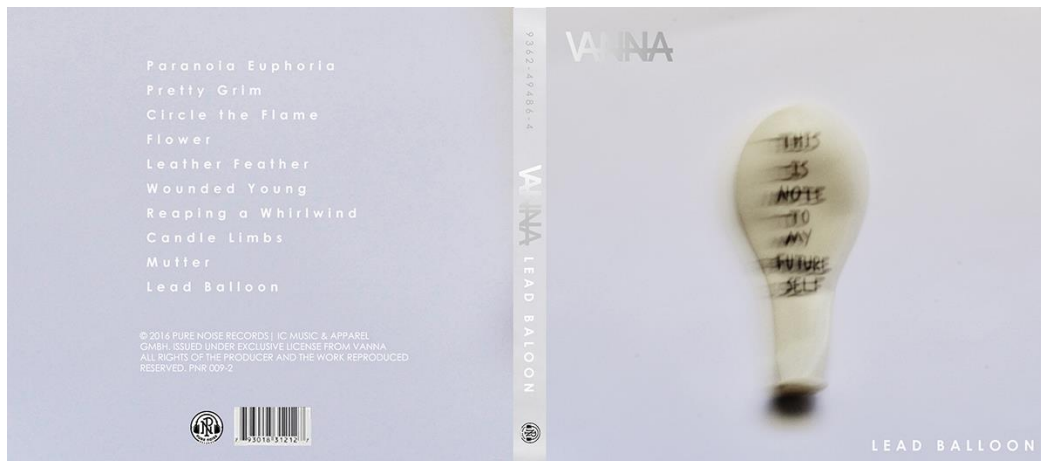
Για το οπισθόφυλλο και την 'πλάτη' χρησιμοποίησα πολλά layers θάλασσας από μερικές φωτογραφίες που είχα τραβήξει. Για τις γραμματοσειρές, κατέβασα το logo του συγκροτήματος από το διαδίκτυο και για τους τίτλους και τα κείμενα, διάλεξα μια παρόμοια γραμματοσειρά με αυτή του logo.

57. Ειρήνη Σταθάτου, *Thrice – Open Water*

Το έκτο εξώφυλλο έχει τίτλο «Lead Balloon» και είναι για το melodic- post-hardcore συγκρότημα Vanna. Σε αυτή την περίπτωση ο τίτλος του τραγουδιού, το άκουσμά του, αλλά και η ανάγνωση των στίχων του, βοήθησαν στο να δημιουργηθεί μια εικόνα στο μυαλό μου, την οποία ήθελα πολύ να μετατρέψω σε φωτογραφία. Έτσι, πήρα ένα άσπρο μπαλόνι και το φωτογράφισα πάνω σε άσπρο φόντο, γράφοντας πάνω του τον πρώτο στίχο του τραγουδιού «This is note to my future self» (Αυτό είναι σημείωμα για τον μελλοντικό μου εαυτό). Το τραγούδι μιλάει για κάποιον που γράφει ένα σημείωμα στον μελλοντικό του εαυτό για να το διαβάσει κάποια στιγμή στο μέλλον. Επειδή λοιπόν ο ήρωας αυτός υποτίθεται ότι το γράφει σε νεαρή ηλικία, την ηλικία που είναι τώρα, σκέφτηκα να επιλέξω το άσπρο χρώμα για το μπαλόνι, το οποίο είναι ένα χρώμα που συμβολίζει την αγνότητα που έχει κάποιος νεότερης ηλικίας. Επέλεξα να γράψω τον στίχο πάνω σε μπαλόνι με μαρκαδόρο, επειδή πιστεύω πως είναι ένας πολύ δημιουργικός τρόπος για να γράψει κάποιος ένα σημείωμα και ειδικά στον μελλοντικό του εαυτό, κυρίως για την νοσταλγία της στιγμής που το έγραψε.

Σε αυτή την λήψη επέλεξα να αξιοποιήσω ξανά την τεχνική που μετακινώ την κάμερα δεξιά ή αριστερά, με αποτέλεσμα την αίσθηση της κίνησης και ότι κάτι ξεθωριάζει με την πάροδο του χρόνου. Επίσης τοποθέτησα ένα κομμάτι τούλι μπροστά στον φακό της κάμερας για να δημιουργηθεί το εφέ του κόκκου. Όσον αφορά την επεξεργασία, διόρθωσα τον φωτισμό και την φωτεινότητα της εικόνας, αλλά και το χρώμα του μπαλονιού επειδή παρόλο που ήταν άσπρο, εμφανιζόταν κιτρινωπό. Για το οπισθόφυλλο και την 'πλάτη', «έκοψα» ένα κομμάτι από την εικόνα του εξωφύλλου, χωρίς να κάνω περαιτέρω επεξεργασία. Για τις γραμματοσειρές, 'κατέβασα' το logo του συγκροτήματος από το διαδίκτυο και με την βοήθεια του Gradient tool πρόσθεσα τα χρώματα που πίστευα ότι ταιριάζουν με την εικόνα. Για τον τίτλο και τα κείμενα, διάλεξα μια παρόμοια γραμματοσειρά με αυτή των υπαρχόντων εξωφύλλων του συγκροτήματος.

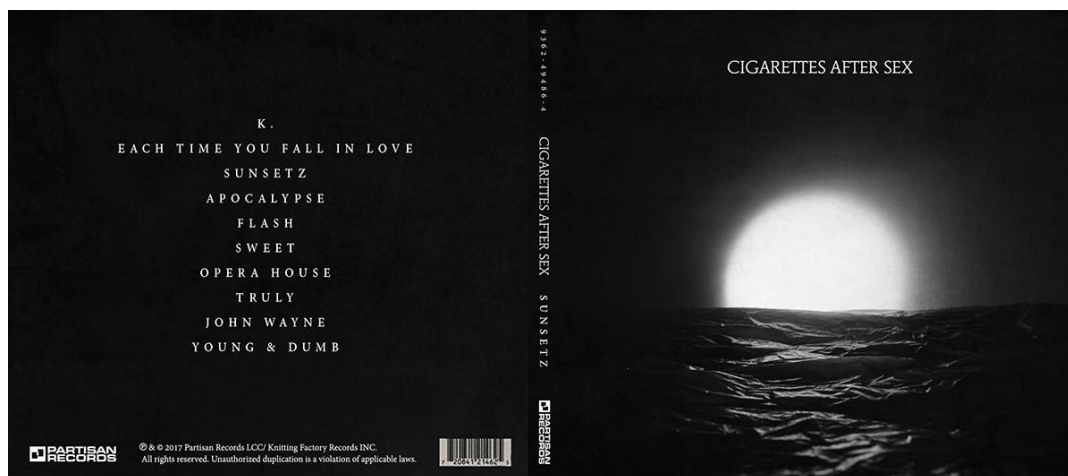

58. Ειρήνη Σταθάτου, *Vanna – Lead Balloon*.

Το έβδομο εξώφυλλο δημιουργήθηκε για το συγκρότημα *Cigarettes after sex* με τίτλο «Sunsetz». Οι *Cigarettes after sex* είναι μια μπάντα dream pop και soft core μουσικής, δηλαδή η μουσική τους έχει επιρροές και στοιχεία από την εναλλακτική ροκ και την indie (υποκατηγορία της ροκ).

Μελετώντας τα εξώφυλλα αυτού του συγκροτήματος, παρατήρησα ότι όλα είναι ασπρόμαυρα και μινιμαλιστικά, για αυτό και σκέφτηκα να δουλέψω πάνω σε αυτή την αισθητική. Έτσι, με τον τίτλο ενός τραγουδιού τους, «Sunsetz», φαντάστηκα ένα ασπρόμαυρο ηλιοβασίλεμα. Για να κατασκευάσω αυτό το ηλιοβασίλεμα, χρησιμοποίησα για τον ήλιο μια λάμπα γραφείου, η οποία ήταν η μόνη φωτιστική πηγή, μπροστά στην οποία τοποθέτησα ένα άσπρο σεντόνι και από πάνω ένα ριζόχαρτο, ώστε το φως να απλώνεται ομοιόμορφα και να μην φαίνεται σαν ένας φωτεινός κύκλος. Για την θάλασσα τσαλάκωσα όσο γινόταν μια σακούλα και την έβαλα πάνω σε ένα τραπέζι. Επειδή ήθελα το φως του ήλιου να αντικατοπτρίζεται στην θάλασσα, μετακινούσα την λάμπα, ώστε να βρω την κατάλληλη θέση. Επίσης προσπάθησα να τοποθετήσω την κάμερα περίπου στο ίδιο ύψος με το τραπέζι και την σακούλα, για να φαίνεται μετωπική η λήψη. Στην επεξεργασία, έκανα την εικόνα ασπρόμαυρη, 'άνοιξα' λίγο την φωτεινότητα και πρόσθεσα μια εικόνα με γρατζουνιές και έντονο κόκκο, αλλά με χαμηλό opacity, για να δημιουργηθεί αυτό το εφέ του κόκκου.

Για το οπισθόφυλλο και την ‘πλάτη’, «έκοψα» ένα κομμάτι από την εικόνα του εξωφύλλου. Η γραμματοσειρά που χρησιμοποίησα ήταν ίδια με αυτή που έχει χρησιμοποιήσει και το συγκρότημα στα περισσότερα εξώφυλλά του.

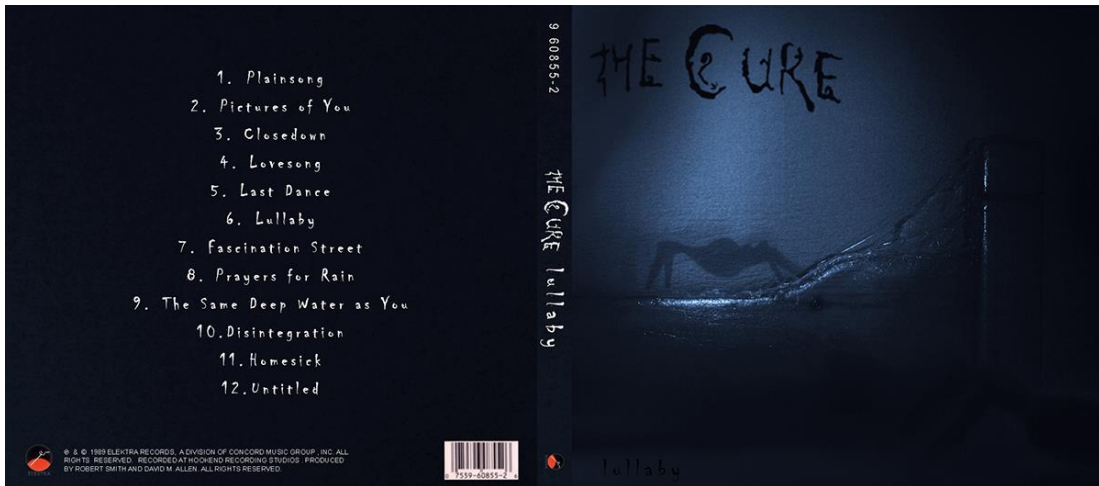

59. Ειρήνη Σταθάτου, *Cigarettes after Sex – Sunsetz*.

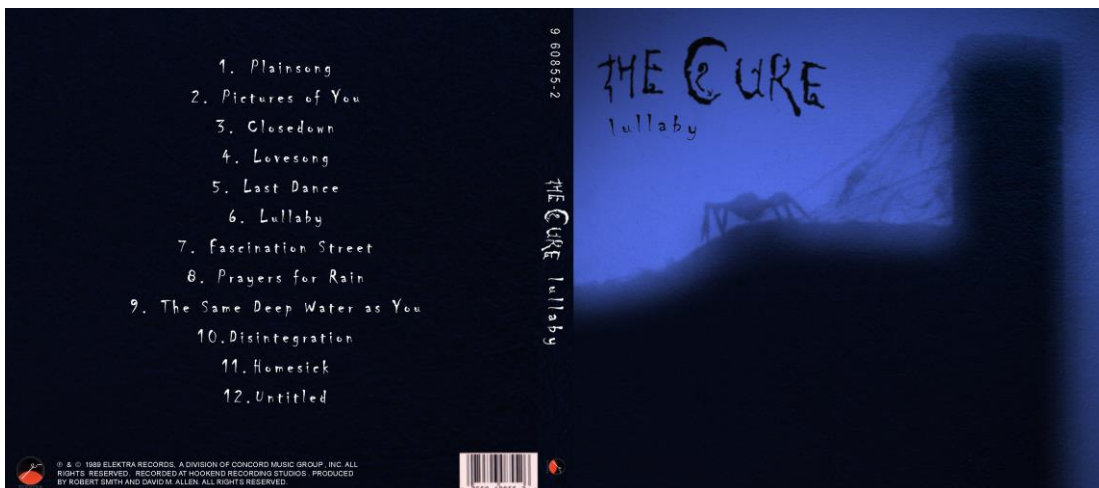
Το όγδοο εξώφυλλο αφορά το gothic rock συγκρότημα The Cure και έχει τίτλο «Lullaby». Το gothic rock είναι ένα είδος ροκ μουσικής με τραγούδια «σκοτεινά» και μελαγχολικά. Επιρροή μου για αυτό το εξώφυλλο αποτέλεσαν οι στίχοι του τραγουδιού τους «Lullaby», στους οποίους ο στιχουργός κάνει λόγο για τον φόβο που έχει για τις αράχνες, ενώ περιγράφει μια ιστορία όπου η αράχνη τον βλέπει σαν θύμα της και θέλει να τον φάει.

Για το στήσιμο της σύνθεσης με βοήθησαν οι στίχοι «the spiderman comes softly through the shadow of the evening sun» και «Closer to the foot of the bed». Αρχικά σκέφτηκα να φωτογραφήσω την ‘πλάτη’ ενός κρεβατιού με έναν ιστό αράχνης πάνω και την σκιά μιας αράχνης, αλλά το αποτέλεσμα βγήκε αρκετά ρεαλιστικό και δεν με ικανοποίησε. Έτσι, δοκίμασα να φωτογραφίσω την σκιά των αντικειμένων. Τοποθέτησα λοιπόν μια ‘πλάτη’ κρεβατιού, πάνω στην οποία δημιούργησα ιστό με σιλικόνη και έβαλα να κάθεται μια αράχνη που έφτιαξα από βαμβάκι και οδοντογλυφίδες. Για τον φωτισμό χρησιμοποίησα δύο λάμπες γραφείου που φώτιζαν τα αντικείμενα και δημιουργούσαν την σκιά στον τοίχο. Έπειτα, επεξεργάστηκα την εικόνα, αυξάνοντας την φωτεινότητα και το κοντράστ, ενώ με διάφορα adjustment layers έφτιαξα αυτό το μπλε χρώμα, για να δίνει την αίσθηση του λυκόφωτος ή της νύχτας.

Για το οπισθόφύλλο και την 'πλάτη', «έκοψα» ένα κομμάτι από την εικόνα του εξωφύλλου, χωρίς να κάνω περαιτέρω επεξεργασία. Το logo της μπάντας το βρήκα στο διαδίκτυο, ενώ την γραμματοσειρά του τίτλου και των κειμένων την διάλεξα από το Photoshop, ενώ ήθελα να μοιάζει λίγο με το logo.

60. Ειρήνη Σταθάτου, *The Cure – Lullaby*, αρχικό.

61. Ειρήνη Σταθάτου, *The Cure – Lullaby*, τελικό.

62. Λήψη από σκηνικό φωτογράφισης.

Το ένατο εξώφυλλο έγινε για το metalcore συγκρότημα Bring me the horizon και έχει τίτλο «Visions». Η έμπνευση προήλθε κυρίως από το video clip του ομότιτλου τραγουδιού, όπου η μπάντα βρίσκεται σε ένα χώρο που περιβάλλεται από ένα λευκό πανί, ενώ στην έξω πλευρά του φαίνονται μόνο οι σκιές τους.

63,64. Στιγμιότυπα από το video clip «Visions» των Bring me the Horizon.

Με βάση αυτή την ιδέα προσπάθησα και εγώ να δημιουργήσω τα δικά μου 'οράματα', τοποθετώντας ένα λευκό σεντόνι σε τοίχο που βρίσκεται παράθυρο. Ο φωτισμός ήταν φυσικός, ενώ για τις σκιές βοήθησε η αδερφή μου, κάνοντας περίεργες πόζες που θα μπορούσαν να θυμίζουν φάντασμα. Η κάθε λήψη έγινε με μία σκιά, ενώ στο Photoshop πρόσθεσα και τις υπόλοιπες.

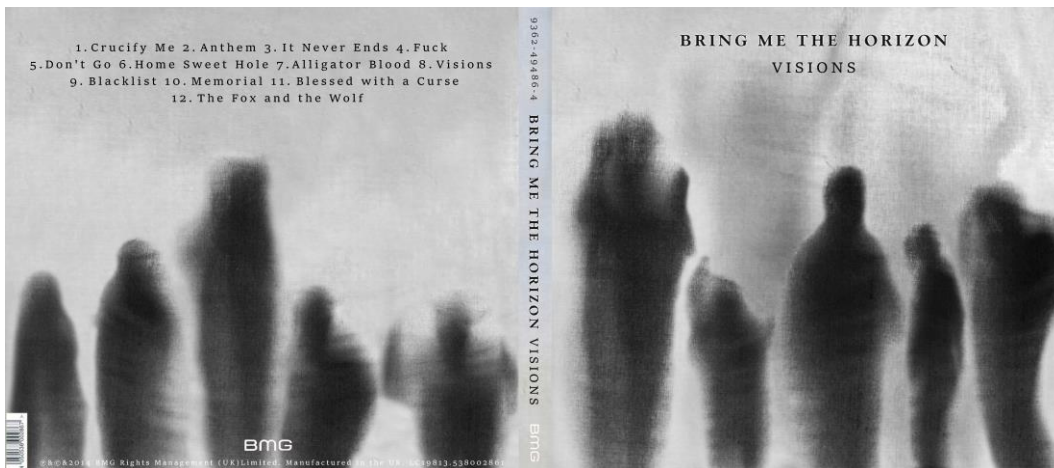

65. Λήψη από σκηνικό φωτογράφισης.

Το ίδιο έγινε και στο οπισθόφυλλο, με σκοπό να υπάρχει μία συνέχεια. Αυτή η αίσθηση της συνέχειας είναι επηρεασμένη από το έργο τέχνης, «Ουρά» του καλλιτέχνη Νίκου Κεσσανλή, που βρίσκεται στον σταθμό του μετρό της Ομόνοιας. Η γραμματοσειρά που χρησιμοποίησα για όλα τα κείμενα και τίτλους είναι ίδια με εκείνη που έχει επιλέξει η μπάντα για μερικά οπισθόφυλλά της.

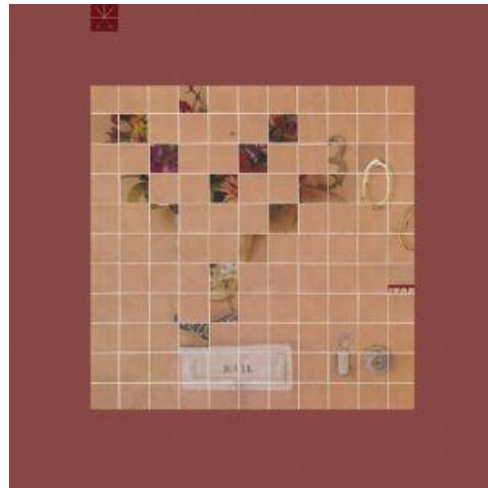
66. «Ουρά», Νίκος Κεσσανλής

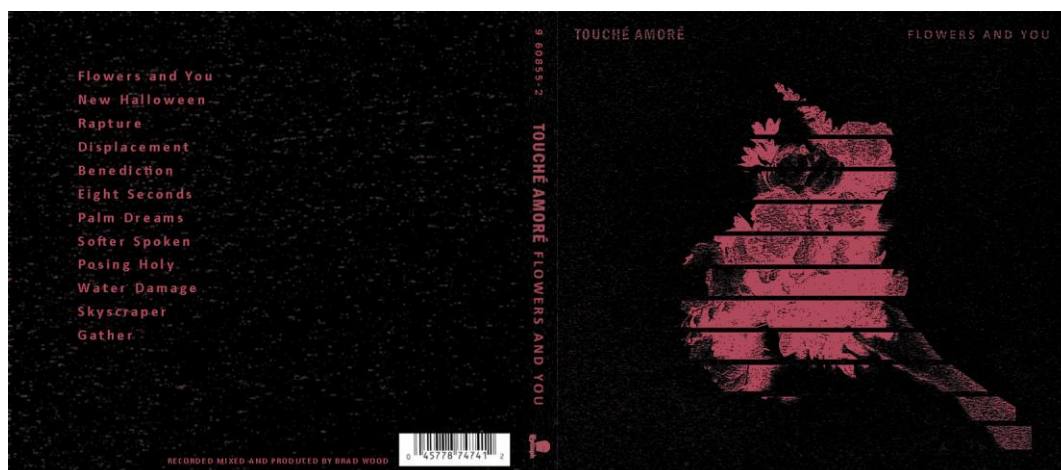
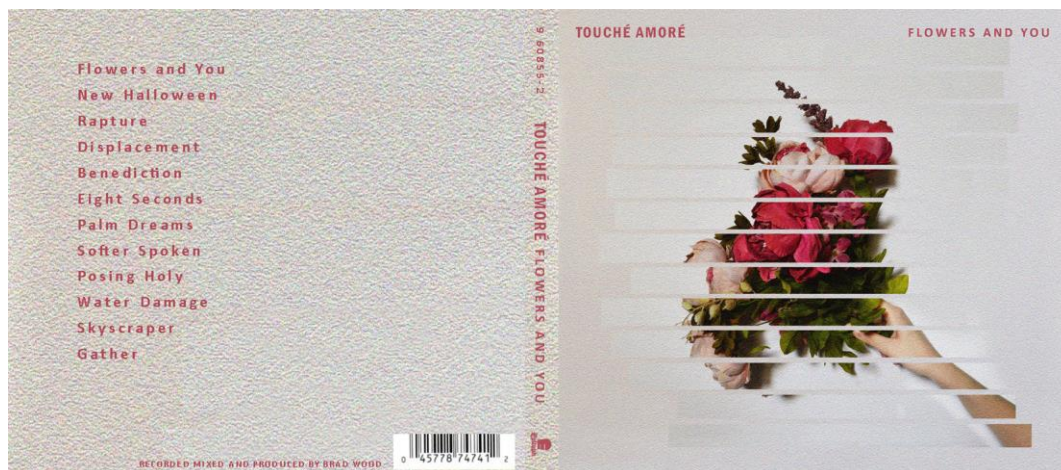
67. Ειρήνη Σταθάτου, *Bring me the Horizon – Visions*.

Το δέκατο εξώφυλλο αφορά το post hardcore συγκρότημα Touché Amoré με τίτλο «Flowers and you». Η ιδέα προήλθε από τον ίδιο τον τίτλο, τον οποίο προσπάθησα να εικονοποιήσω. Στην εικόνα θέλησα να φαίνεται ένα χέρι που κρατά λουλούδια και έτσι, τοποθετώντας ένα λευκό χαρτόνι για φόντο, τράβηξα αυτοπορτρέτα με φυσικό φωτισμό. Επειδή όμως η ρεαλιστικότητα της εικόνας δεν με γοήτευε ιδιαίτερα, σκέφτηκα να δημιουργήσω κάτι σαν κολλάζ: Κάνοντας περικοπή της εικόνας σε λωρίδες και τοποθετώντας τες την μία κάτω από την άλλη, μετακινώντας άλλες πιο δεξιά ή πιο αριστερά για να φαίνεται η εικόνα «κομματιασμένη», αφήνοντας ένα μικρό κενό ανάμεσά τους. Επίσης, πρόσθεσα έντονη κοκκίδωση με την βοήθεια ενός φίλτρου του Photoshop, αλλά δημιούργησα και μια δεύτερη εκδοχή αυτού του εξωφύλλου, χρησιμοποιώντας πάλι ένα φίλτρο του Photoshop. Η γραμματοσειρά και το χρώμα του, είναι επηρεασμένα από το εξώφυλλο της μπάντας με τίτλο «Stage Four».

Ανάμεσα σε πολλές δοκιμές και εκδοχές, αποφασίσαμε με τον υπεύθυνο καθηγητή που ανέλαβε την πτυχιακή μου, να κρατήσουμε τις ακόλουθες δύο εκδοχές αυτού του εξωφύλλου:

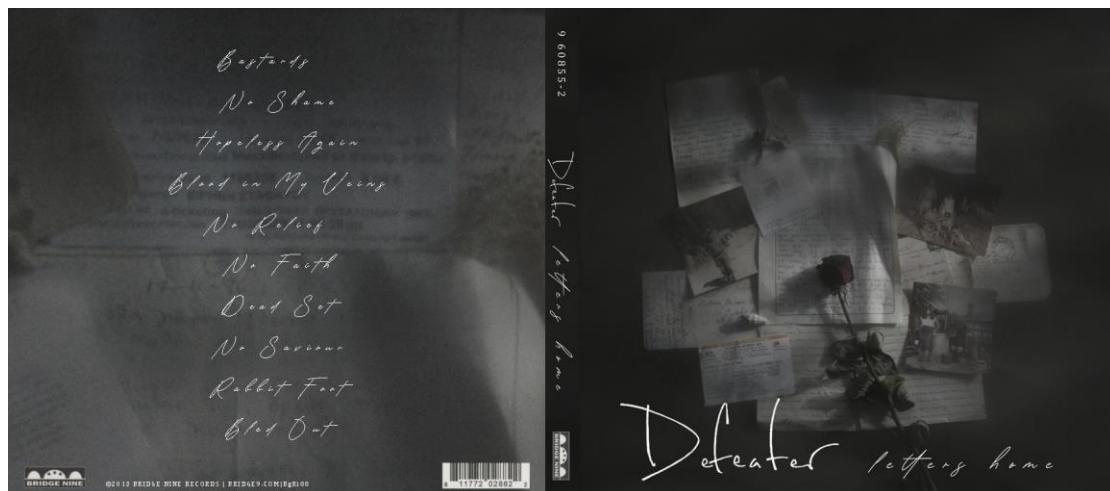
68. *Touché Amoré – Stage Four.*

69, 70. Ειρήνη Σταθάτου, *Touché Amoré - Flowers and you.*

Το εντέκατο εξώφυλλο με τίτλο «letters home» δημιουργήθηκε για το post hardcore συγκρότημα Defeater. Η έμπνευση προήλθε από το πρωτότυπο εξώφυλλο του συγκροτήματος, όμως θέλησα να το αναπαράξω με τον δικό μου τρόπο. Τοποθέτησα, λοιπόν, διάφορα παρόμοια αντικείμενα με το υπάρχων εξώφυλλο, όπως παλιά γράμματα, καρτ ποστάλ, αναμνηστικά αντικείμενα και ένα αποξηραμένο τριαντάφυλλο, πάνω σε μια ξύλινη επιφάνεια. Επειδή ήθελα η εικόνα μου να μοιάζει με παλιά φωτογραφία με έντονο κόκκο, τοποθέτησα μπροστά στον φακό της κάμερας ένα κομμάτι γάζας το οποίο τέντωσα, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί αυτό το εφέ. Ο φωτισμός που χρησιμοποίησα ήταν το φως του απογευματινού ήλιου, με σκιές από τα κάγκελα του μπαλκονιού. Στην επεξεργασία, αποχρωμάτισα την εικόνα, ώστε να μειωθεί ο κορεσμός και τα έντονα χρώματα, και βελτίωσα την φωτεινότητα.

Για το οπισθόφυλλο και την 'πλάτη', «έκοψα» ένα κομμάτι από την εικόνα του εξωφύλλου, χωρίς να κάνω περαιτέρω επεξεργασία. Το logo της μπάντας το βρήκα στο διαδίκτυο, ενώ την γραμματοσειρά του τίτλου και των κειμένων την αναζήτησα και αυτή στο διαδίκτυο και την επέλεξα επειδή μου άρεσε πολύ και έμοιαζε λίγο στο logo του συγκροτήματος.

71. Ειρήνη Σταθάτου, Defeater – Letters Home

Το δωδέκατο εξώφυλλο φτιάχτηκε για το metalcore συγκρότημα Blessthefall και έχει τίτλο «Black Rose Dying». Σκεπτόμενη τον τίτλο, θέλησα να φωτογραφίσω το δικό μου «μαύρο τριαντάφυλλο που πεθαίνει». Άφησα

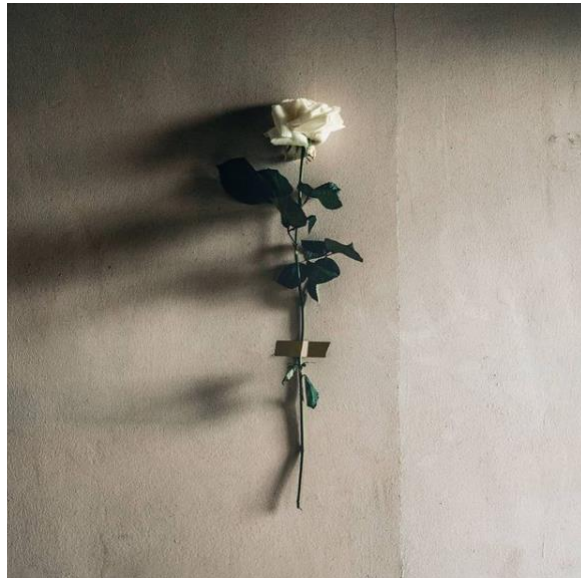
λοιπόν ένα τριαντάφυλλο να μαραθεί, το στερέωσα με πλαστελίνη για να στέκεται όρθιο, ενώ την κάλυψα με τα μαραμένα πέταλα, τα τοποθέτησα όλα πάνω σε μια γυαλιστερή ασημί επιφάνεια και όλα αυτά φωτίζονταν με μια λάμπα γραφείου. Με την βοήθεια του Photoshop, έκανα την εικόνα ασπρόμαυρη, βελτίωσα την φωτεινότητα και αύξησα το κοντράστ, χρωμάτισα το τριαντάφυλλο μαύρο (ενώ ήταν κόκκινο) και έβαλα επιπλέον γρατζουνιές και θόρυβο (filter-noise) ώστε να δημιουργηθεί αυτό το εφέ.

Για το οπισθόφυλλο, φωτογράφισα την σκιά του τριαντάφυλλου πάνω στην ίδια επιφάνεια, κάνοντας την ίδια επεξεργασία με αυτή του εξωφύλλου. Το λογότυπο του συγκροτήματος το βρήκα στο διαδίκτυο και η γραμματοσειρά των τίτλων και κειμένων είναι παρόμοια με αυτή που υπάρχει στα υπόλοιπα εξώφυλλα και οπισθόφυλλα της μπάντας.

72. Ειρήνη Σταθάτου, *Blessthefall – Black Rose Dying*

Περνάμε στο δέκατο τρίτο εξώφυλλο με τίτλο «This wilted rose» από την melodic hardcore μπάντα Sleepshaker. Επηρεασμένη από ένα στίχο τους, «This wilted rose, the thorn in my side...», αποφάσισα να αποτυπώσω αυτή την εικόνα. Για αυτό κόλλησα με ταινία σε έναν γκρι τοίχο ένα μαραμένο τριαντάφυλλο, έχοντας για φωτισμό το φως από παράθυρο που βρισκόταν ακριβώς από πάνω, προσθέτοντας μια δραματικότητα στην εικόνα. Η ιδέα για το τριαντάφυλλο στον τοίχο προήλθε από το video clip των Lastelle, «Distant Bodies».

73. Στιγμιότυπο από το video clip των Lastelle «Distant Bodies».

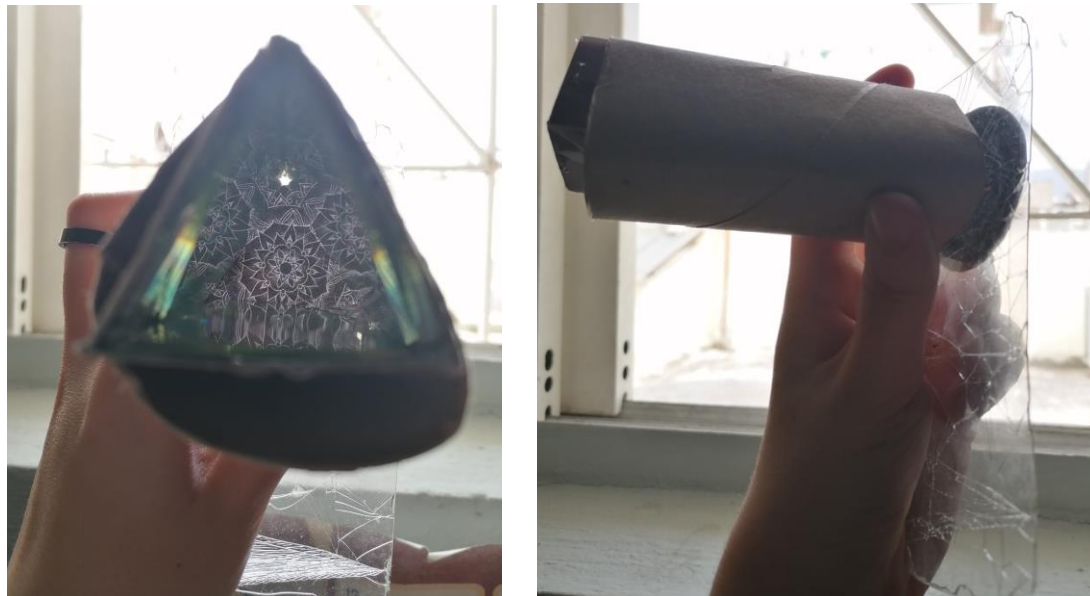
Για αυτή την λήψη επέλεξα να δοκιμάσω ξανά την τεχνική μετακίνησης της κάμερας (όπως έχει προαναφερθεί), δίνοντας μια επιπλέον αίσθηση αλλοίωσης του φθαρμένου λουλουδιού. Για το οπισθόφυλλο, επέλεξα με τα εργαλεία επιλογής του Photoshop το τριαντάφυλλο και χαμηλώνοντας το opacity, το τοποθέτησα σε ένα κομμάτι τοίχου που 'έκοψα' από το εξώφυλλο. Τέλος, οι γραμματοσειρές είναι ίδιες με αυτές που έχει χρησιμοποιήσει το συγκρότημα.

74. Ειρήνη Σταθάτου, Sleepshaker – This wilted rose.

Το δέκατο τέταρτο εξώφυλλο είναι μια δική μου εκδοχή του άλμπουμ «Lost Forever// Lost Together» του metalcore συγκροτήματος Architects. Το

υπάρχων εξώφυλλο έχει ένα σχέδιο το οποίο ονομάζεται mandala (είναι μια γεωμετρική διαμόρφωση συμβόλων που εμφανίστηκε για πρώτη φορά ως μορφή τέχνης για στη βουδιστική τέχνη που παρήχθη στην Ινδία τον πρώτο αιώνα π. Χ. (Webster Online Dictionary, 2008)) και είναι από τα σχέδια που αγαπώ πολύ, για αυτό και θέλησα να πειραματιστώ με αυτό. Αναζητώντας ιδέες στο διαδίκτυο, βρήκα τυχαία ένα άρθρο για το πως να φτιάξει κάποιος καλειδοσκόπιο μόνος του. Σκέφτηκα λοιπόν να κατασκευάσω και εγώ το δικό μου, με ρολό από χαρτί υγείας, χαρτόνι και κομμάτια από CD, ενώ τύπωσα το σχέδιο σε χαρτί, το οποίο κρατούσα με το χέρι στην μία άκρη του καλειδοσκοπίου και στην άλλη άκρη βρισκόταν ο φακός της κάμερας. Επίσης πρόσθεσα ένα κομμάτι από πλαστικό τζάμι κινητού, για να δώσει ένα εφέ στο τυπωμένο σχέδιο.

75,76. Κατασκευή καλειδοσκοπίου

Το CD το χρησιμοποίησα για να καθρεφτίζεται το σχέδιο του χαρτιού και να εμφανίζεται πολλές φορές. Ο φωτισμός που χρησιμοποίησα ήταν φως από παράθυρο, προς το οποίο είχα στρέψει την κατασκευή και την κάμερα. Η δυσκολία σε αυτή την λήψη ήταν αρχικά η επιθυμητή τοποθέτηση του καλειδοσκοπίου, ώστε να βρίσκεται στο κέντρο και να καθρεφτίζεται ομοιόμορφα, και στην συνέχεια αντιμετώπισα δυσκολία στην εστίαση της κάμερας, διότι βρισκόταν πολύ κοντά στην κατασκευή. Κατά την επεξεργασία

μετέτραψα την εικόνα σε ασπρόμαυρη και έκανα κάποιες διορθώσεις στην φωτεινότητα και το κοντράστ.

Για το οπισθόφυλλο, 'έκοψα' το κεντρικό σχέδιο του εξωφύλλου και το τοποθέτησα, με πολύ χαμηλό opacity σε μαύρο φόντο. Επίσης η γραμματοσειρά που επέλεξα είναι ίδια με αυτή που έχει χρησιμοποιήσει και το συγκρότημα.

77. Ειρήνη Σταθάτου, *Architects – Lost Forever// Lost Together*.

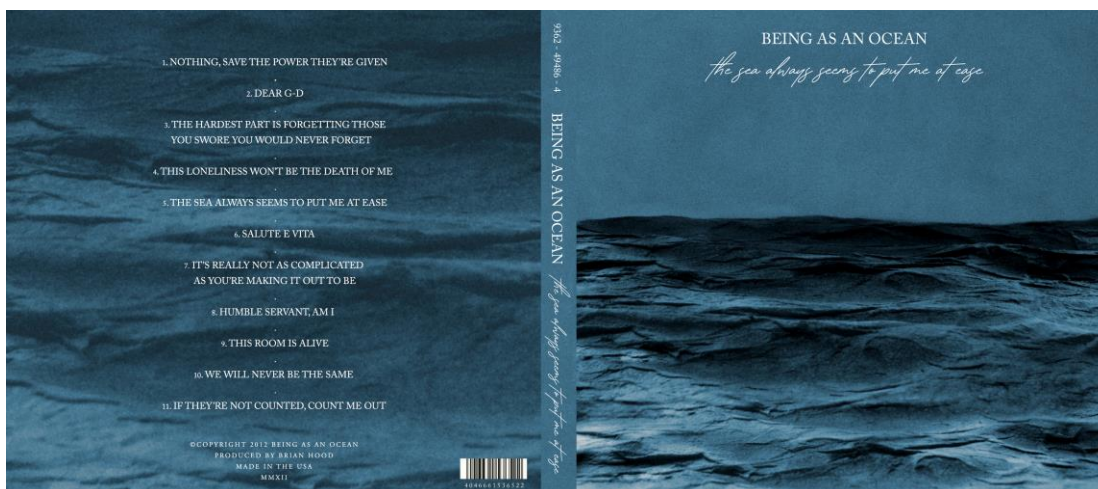
Το δέκατο πέμπτο εξώφυλλο δημιουργήθηκε χάρη στον τίτλο του τραγουδιού «The sea always seems to put me at ease» post hardcore συγκροτήματος Being As An Ocean. Με βάση αυτόν τον τίτλο σκέφτηκα να φτιάξω ακόμη μία θάλασσα, βάφοντας ένα φύλλο από χαρτί κουζίνας με νερομπογιές.

78. Δημιουργία θάλασσας για εξώφυλλο «The sea always seems to put me at ease».

Για το φόντο – ουρανό, τοποθέτησα ένα ριζόχαρτο μπροστά από ένα μπλε χαρτόνι, για να φαίνεται πιο ανοιχτό το χρώμα του. Παρόλο που η νερομπογιά δημιούργησε πτυχώσεις στο χαρτί κουζίνας, το «τσαλάκωσα» λίγο ακόμα με τα χέρια μου για να φαίνεται περισσότερο τρισδιάστατο. Επίσης ο φωτισμός ήταν φυσικός και βρισκόταν πίσω από την σύνθεση, ενώ η κάμερα ήταν τοποθετημένη στο ύψος του χαρτιού. Στην επεξεργασία, αύξησα την φωτεινότητα, τους μεσαίους τόνους και το κοντράστ, αλλά διόρθωσα και τα χρώματα της εικόνας, ώστε να βγουν οι αποχρώσεις του μπλε που είχα φανταστεί.

Για το οπισθόφυλλο και την 'πλάτη', «έκοψα» ένα κομμάτι από την εικόνα του εξωφύλλου, χωρίς να κάνω περαιτέρω επεξεργασία. Για το logo της μπάντας και το κείμενο του οπισθόφυλλου, επέλεξα την ίδια γραμματοσειρά που χρησιμοποιεί και το συγκρότημα, ενώ για τον τίτλο διάλεξα μια καλλιγραφική για να ξεχωρίζει.

79. Ειρήνη Σταθάτου, Being As An Ocean - The sea always seems to put me at ease.

Το δέκατο έκτο εξώφυλλο αφορά το metalcore συγκρότημα Heart in Hand και έχει τίτλο «Only Memories». Εκτός από τον ομώνυμο τίτλο του τραγουδιού, επηρεάστηκα και από τον στίχο του «But we will try our best, not captured on film, forget the negative, no regrets, only memories». Έτσι αποφάσισα να δημιουργήσω μια φωτογραφία με ένα φιλμ, στο οποίο δεν έχει αποτυπωθεί εικόνα, σαν να μην ενδιαφέρει κάποιον να αποτυπώσει κάτι, αλλά να κρατήσει

τις αναμνήσεις του. Για την λήψη, τοποθέτησα το φιλμ πάνω σε ένα λευκό χαρτί, με φωτισμό από παράθυρο, και αξιοποίησα την τεχνική με την κίνηση της κάμερας. Χάρη σε αυτή δημιουργήθηκε ένα 'δεύτερο' φιλμ, που πλαισιώνει το κεντρικό. Κατά την επεξεργασία διόρθωσα την φωτεινότητα, 'ανέβασα' το κοντράστ και τόνισα τις σκούρες περιοχές της εικόνας, με αποτέλεσμα να βγει το φιλμ τελείως μαύρο.

Για το οπισθόφυλλο 'έκοψα' ένα λευκό κομμάτι από το εξώφυλλο και τοποθέτησα μια άλλη εικόνα με φιλμ που είχα τραβήξει, στην οποία χαμήλωσα το opacity για να μην μοιάζει πολύ με το εξώφυλλο. Το logo του συγκροτήματος το βρήκα στο διαδίκτυο, ενώ για τον τίτλο και τα υπόλοιπα κείμενα, επέλεξα μια πιο διακριτική γραμματοσειρά για να ξεχωρίζει από το logo.

80. Ειρήνη Σταθάτου, *Heart in Hand – Only Memories*.

Για το δέκατο έβδομο εξώφυλλο εμπνεύστηκα από το CD του συγκροτήματος Parkway Drive με τίτλο «Atlas» και σκέφτηκα να κάνω την δική μου εκδοχή του.

81. Parkway Drive – Atlas.

Πήρα λοιπόν μια διακοσμητική σύνθεση από τασάκια που έχει στρογγυλό σχήμα και την τοποθέτησα πάνω σε μαύρο χαρτόνι, με το φως του παράθυρου να την φωτίζει από τα αριστερά. Με την βοήθεια του Photoshop, διόρθωσα την φωτεινότητα, το κοντράστ, τις σκούρες περιοχές της εικόνας, ώστε να μοιάζει με πλανήτη που φωτίζεται από την μία του μεριά, όπως και στο υπάρχων εξώφυλλο.

Για το οπισθόφυλλο και την 'πλάτη', «έκοψα» ένα κομμάτι από την εικόνα του εξωφύλλου. Για τις γραμματοσειρές, δανείστηκα τις ίδιες με αυτές του υπάρχοντος εξώφyllου και οπισθόφyllου του συγκροτήματος.

82. Ειρήνη Σταθάτου, Parkway Drive – Atlas.

Το δέκατο όγδοο εξώφυλλο δημιουργήθηκε για το punk rock – post hardcore συγκρότημα My Chemical Romance με τίτλο «Vampires will never hurt you». Αρχικά εμπνεύστηκα από το video clip του ομότιτλου τραγουδιού, το οποίο μου θύμισε τις ταινίες του γερμανικού εξπρεσιονισμού, με τις έντονες γωνίες στα σκηνικά, τα ασυνήθιστα ασύμμετρα παράθυρα και το ασπρόμαυρο να κυριαρχεί.

83. Στιγμιότυπο από το video clip των My Chemical Romance «Vampires will never hurt you».

Για αυτό έφτιαξα το δικό μου σκηνικό με την αισθητική αυτή, βάφοντας ένα χαρτί μαύρο, σχεδιάζοντας τα παράθυρα και χρωματίζοντας ριγέ άλλο ένα χαρτί για το πάτωμα.

84. Λήψη από σκηνικό φωτογράφισης.

Η επιρροή του ζωγραφισμένου σκηνικού προήλθε από τα επίσης ζωγραφισμένα σκηνικά της ταινίας «Το εργαστήριο του Δόκτωρ Καλιγκάρι» του Ρόμπερτ Βίνε.

85. Ρόμπερτ Βίνε, «Το εργαστήριο του Δόκτωρ Καλιγκάρι».

86. Ρόμπερτ Βίνε, «Το εργαστήριο του Δόκτωρ Καλιγκάρι».

Επίσης ζωγράφισα και έκοψα έναν βρικολάκα, για να προσθέσω το στοιχείο του τίτλου. Κατά την επεξεργασία, τόνισα τα σκοτεινά σημεία και το κοντράστ, ενώ διόρθωσα λίγο την φωτεινότητα.

Για το οπισθόφυλλο και την 'πλάτη', «έκοψα» ένα κομμάτι από την εικόνα του εξωφύλλου, χωρίς να κάνω άλλη επεξεργασία. Το logo της μπάντας το βρήκα στο διαδίκτυο, ενώ η γραμματοσειρά του τίτλου και των κειμένων είναι παρόμοια με αυτή που έχει επιλέξει το συγκρότημα για κάποιο δικό τους οπισθόφυλλο.

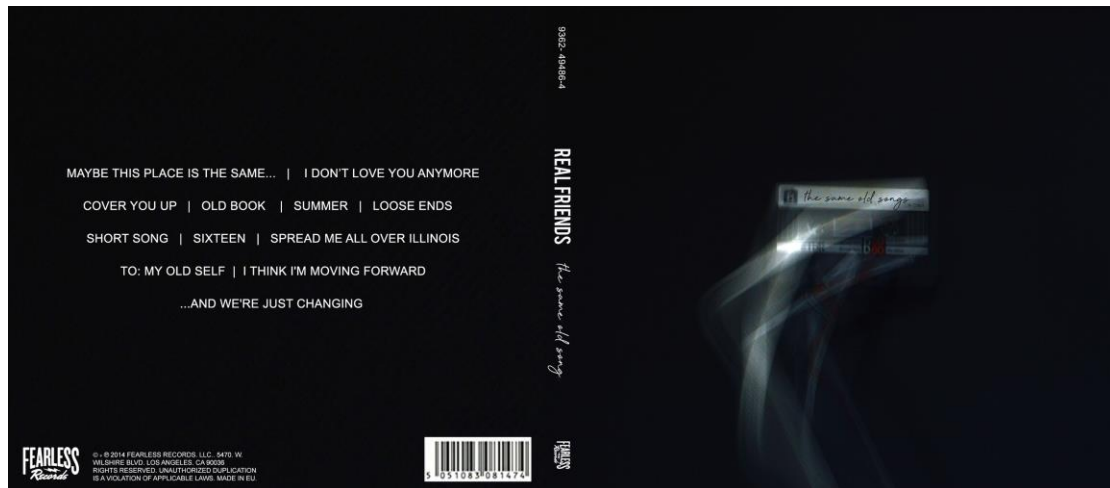

87. Ειρήνη Σταθάτου, My Chemical Romance - Vampires will never hurt you.

Το δέκατο ένατο εξώφυλλο δημιουργήθηκε για το pop punk συγκρότημα Real Friends και έχει τίτλο «The same old songs». Η pop punk είναι ένα είδος μουσικής με στοιχεία της pop, rock και punk.

Η έμπνευση για αυτό το εξώφυλλο προήλθε από τον στίχο «You're the reason why I can't listen to the same songs I used to» από το τραγούδι τους «I've Given Up On You». Έτσι σκέφτηκα να φωτογραφίσω μια κασέτα, μιας που θα μπορούσε να παραπλέμψει στο άκουσμα παλιών τραγουδιών («old songs»). Για αυτή την λήψη, τοποθέτησα την κασέτα σε μια σκούρα γκρι επιφάνεια, με φυσικό φωτισμό και δοκίμασα ξανά την τεχνική με την κίνηση της κάμερας. Ανάμεσα στο σύνολο των φωτογραφιών που έβγαλα, επέλεξα αυτή την εικόνα επειδή το εφέ της κίνησης που δημιουργήθηκε, μου θύμιζε την κίνηση που κάνουμε για να βάλουμε ή να βγάλουμε την κασέτα από το κασετόφωνο.

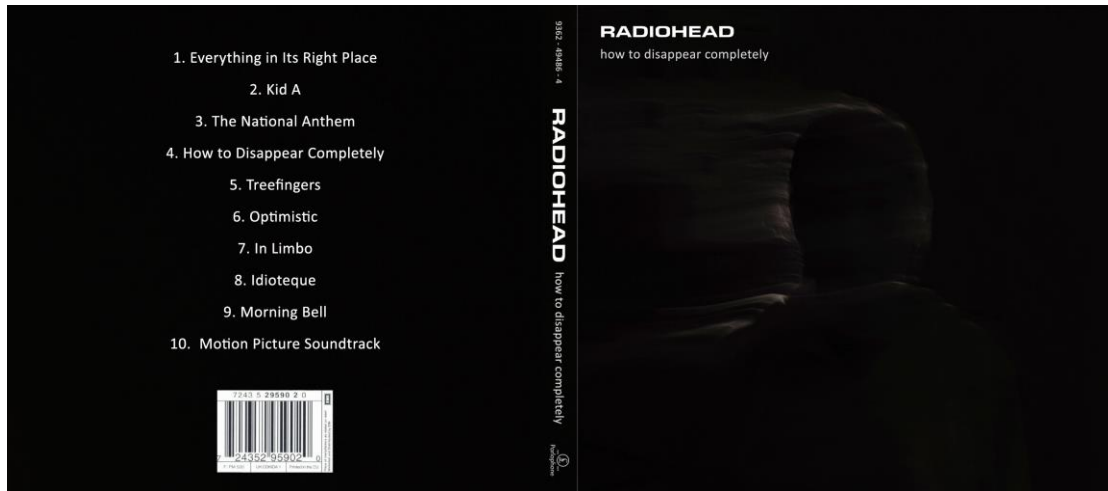
Για το οπισθόφυλλο και την ‘πλάτη’, «έκοψα» ένα κομμάτι από την εικόνα του εξωφύλλου. Το logo της μπάντας το βρήκα στο διαδίκτυο, ενώ η γραμματοσειρά του τίτλου και των κειμένων είναι παρόμοια με αυτή που έχει επιλέξει το συγκρότημα για άλλα δικά της εξώφυλλα και οπισθόφυλλα.

88. Ειρήνη Σταθάτου, *Real Friends - The same old songs*.

Το εικοστό εξώφυλλο αφορά το alternative rock συγκρότημα Radiohead και έχει τίτλο «How to disappear completely». Η σκέψη για την εικόνα αυτή δημιουργήθηκε χάρη στον ομώνυμο τίτλο του τραγουδιού τους. Φωτογράφισα λοιπόν την αδερφή μου σε έναν τοίχο, με μια λάμπα γραφείου που βρισκόταν από πίσω της, ενώ επέλεξα για ακόμη μία φορά την τεχνική της κίνησης της κάμερας, δημιουργώντας αυτό το εφέ. Κατά την επεξεργασία, τόνισα τις σκοτεινές περιοχές, διότι ήθελα να κυριαρχεί το μαύρο, αλλά διόρθωσα και λίγο τα φωτεινά σημεία, για να είναι εμφανής η αίσθηση της κίνησης.

Για το οπισθόφυλλο και την ‘πλάτη’, «έκοψα» ένα κομμάτι από το εξώφυλλο, ενώ για τις γραμματοσειρές χρησιμοποίησα τις ίδιες με αυτές που έχει χρησιμοποιήσει και το συγκρότημα στα δικά του εξώφυλλα.

1. Everything in Its Right Place
2. Kid A
3. The National Anthem
4. How to Disappear Completely
5. Treefingers
6. Optimistic
7. In Limbo
8. Idioteque
9. Morning Bell
10. Motion Picture Soundtrack

9 8521 49888 4
RADIOHEAD how to disappear completely
Parlophone

RADIOHEAD
how to disappear completely

89. Ειρήνη Σταθάτου, *Radiohead – How to disappear completely.*

Επίλογος – Συμπεράσματα

Συμπερασματικά, η συσκευασία των δίσκων και η ανάγκη για την εικονοποίησή της, είχαν σαν αποτέλεσμα την δημιουργία εντυπωσιακών εξώφυλλων. Τα εξώφυλλα των δίσκων και CD έχουν μεγάλη επίδραση στους μουσικόφιλους, ενώ χάρη σε αυτά επήλθαν μεγάλες αλλαγές στην μουσική βιομηχανία και αγορά.

Φτιάχνοντας τα δικά μου εξώφυλλα, συνειδητοποίησα πόσο σημαντική είναι αυτή η μικρή εικόνα για έναν μουσικό. Για το πως θέλει να εκφραστεί και τι επιθυμεί να δείχνει στο κοινό του. Είναι μια επίπονη διαδικασία για την οποία πρέπει να εργαστούν φωτογράφοι και γραφίστες για τις ανάγκες ενός καλλιτέχνη. Στην δική μου περίπτωση, από την σύλληψη της ιδέας, μέχρι την υλοποίησή της και το τελικό αποτέλεσμα, μεσολάβησε ένα ταξίδι διαρκούς αναζήτησης, τόσο ιδεών και εικόνων, όσο και συναισθημάτων προερχομένων από την ακρόαση μουσικής, χάρη στο οποίο αγάπησα ακόμα περισσότερο τα εξώφυλλα CD.

Βιβλιογραφία

Θανασούλα Κ., Σταύρου Μ.Σ., *Η Ιστορία της Τηλεοπτικής Διαφήμισης*, Αλεξάνδρειο Τ.Ε.Ι.

Παπαμάρκου Γ. , *Οπτικός πολιτισμός και ελληνικό metal: Τα εξώφυλλα των δίσκων του συγκροτήματος Rotting Christ*, 2020 [Διπλωματική Εργασία, Πάντειον Πανεπιστήμιο].file:///D:/%CE%A3%CF%87%CE%BF%CE%BB%CE%AE/%CF%80%CF%84%CF%85%CF%87%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CE%AE/41PMS_PapamarkouGa_4118M027.pdf

Σάγος Γ., *Το Αναλογικό Πικάπ και οι Δίσκοι Βινυλίου*, Εκδόσεις Bookstars, 2020 [Πτυχιακή Εργασία, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ Τ.Ε.Ι. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ].

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%94%CE%AF%CF%83%CE%BA%CE%BF%CF%82_%CE%B2%CE%B9%CE%BD%CF%85%CE%BB%CE%AF%CE%BF%CF%85

Σηφάκης Δ., *Οι δίσκοι βινυλίου στην σύγχρονη μουσική πραγματικότητα*, 2013 [Πτυχιακή Εργασία, Ανώτατο Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Κρήτης].
<https://apothesis.lib.hmu.gr/bitstream/handle/20.500.12688/2415/SifakisDimitris2013.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Φλοκκά Χ., *Η ιστορία και το μέλλον της τηλεοπτικής διαφήμισης*, 2012 [Πτυχιακή Εργασία, ΤΕΙ ΚΡΗΤΗΣ].
<https://apothesis.lib.hmu.gr/bitstream/handle/20.500.12688/6836/FlokkaChristalla2012.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Arens William, Arens Christian, Weigold Michael & Schaefer David. *Αποτελεσματική διαφήμιση*, Μπφ.Θοδωρής Κωτσόπουλος, Εκδόσεις Rosili, Αθήνα 2014

Heller Steven, *Alex Steinweiss, Originator of Artistic Album Covers, Dies at 94*, July 19 2011

Hess Duncan, *Play it again: The firm saving vinyl*, 1 November 2017

Medel L. I., *Death and resurrection of the album cover*, 2014 [Πτυχιακή/ Διπλωματική Εργασία, Azusa Pacific University].
https://www.researchgate.net/publication/260424430_Death_and_resurrection_of_the_album_cover

Merriam– Webster Online Dictionary. 2008. Retrieved 2008-11-19.

Schaffner N., *Saucerful of Secrets: the Pink Floyd Odyssey*, Delta; Reissue edition, June 1, 1992.

Tellis J G., Ambler T. , *The SAGE Handbook of Advertising*, SAGE Publications Ltd 2007.

Ανακτήθηκε 30 Οκτωβρίου, 2009, από

https://books.google.gr/books/about/The_SAGE_Handbook_of_Advertising.html?id=Fz8fAQAAlAAJ&redir_esc=y

Ιστοσελίδες

<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A6%CF%89%CE%BD%CE%BF%CE%B3%CF%81%CE%AC%CF%86%CE%BF%CF%82>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Phonograph>

https://en.wikipedia.org/wiki/Phonograph_record

https://en.wikipedia.org/wiki/Alex_Steinweiss

https://en.wikipedia.org/wiki/The_Dark_Side_of_the_Moon

<https://en.wikipedia.org/wiki/Mandala>